

VÝZNAM ŘEHOLNÍHO ŽIVOTA PRO LAIKY

PROMLUVA JANA PAVLA II. PŘI GENERÁLNÍ AUDIENCI 8. 2. 1995

1. II. Vatikánský koncil nejprve charakterizoval řeholní povolání a pak tvrdí: „Proto vyznávání evangelních rad je viditelné znamení, které může a má přivést všechny členy církve k tomu, aby horlivě plnili všechny povinnosti křesťanského života“ (LG, 44). To znamená, že radikální úsilí zasvěcených v následování Krista **provzbuzuje všechny křesťany**, aby si mnohem živěji uvědomovali vlastní povolání a aby lépe oceňovali jeho krásu; pomáhá jim s radostí přijímat závazky, které patří k jejich povolání, a podněcuje je, aby brali na sebe úkoly, které odpovídají konkrétním potřebám apoštolské a charitativní činnosti.

2. Pokusíme se prohloubit obsah tohoto koncilního učení. Především můžeme říci, že řeholní stav zpřítomňuje, v současné době jako ve všech dobách křesťanských dějin, způsob života, jaký přijal vtělený Boží Syn. Proto dává lépe objevit Krista evangelia (LG,44).

Ti, kteří dnes následují Ježíše a opouštějí pro něho všechno, připomínají apoštoly, kteří odpověděli na jeho výzvu a zřekli se všeho ostatního. Proto se tradičně říká o řeholním životě, že je „apoštolským způsobem života“. Ba podle příkladu Petra, Jana, Jakuba, Ondřeje a ostatních apoštolů, zasvěcení napodobují a opakují evangelní život, jak jej žil a předkládal Božský mistr, a vydávají svědectví evangeliu jako stále živé skutečnosti v církvi a ve světě. I oni v tomto smyslu naplňují slovo Ježíše Krista k apoštolům: „Budete mi svědky“ (Sk 1,8).

3. „**Řeholní stav**,“ dodává koncil, „**jedinečným způsobem hlásá nadřazenost Božího království nade všechny pozemské hodnoty** a jeho svrchované požadavky. Mimoto ukazuje všem lidem velkou sílu kralujícího Krista a nekonečnou moc Duch svatého, který je obdivuhodně činný v církvi“ (LG,44). Jinými slovy, život podle evangelních rad ukazuje nadpřirozenou a transcendentní velebnost Trojediného Boha a zvláště **vznešenost plánu Otce, který chtěl, aby se mu lidská osoba naprosto darovala jako odpověď na jeho nekonečnou lásku**. Ta ukazuje svou přitažlivost v Kristu, vtěleném Slovu, který se zmocňuje celé existence, aby ji zúšlechtil v závrtné účasti na tajemství trojičného života (Nejsv. Trojice); avšak zároveň je znamením promě-

ňující moci Ducha svatého, který vylévá do všech duší dary věčné Lásky, působí v nich všechny divy výkupné činnosti a vybízí dát svrchovanou lidskou odpověď víry a poslušnosti v synovské lásce.

4. Z těchto důvodů je zasvěcený život pro věřící, jejichž povolání má světský charakter, znamením a svědectvím opravdového osudu světa, které přesahuje všechny bezprostřední a viditelné vyhlídky, i oprávněné a nutné: podle koncilu „řeholníci jsou určeni k tomu, aby **vydávali svým životem jasné a skvělé svědectví, že pouze v duchu blahoslavenství je možno přetvořit svět a obětovat ho Bohu**“ (LG,31).

Řeholní stav se snaží uskutečňovat evangelní blahoslavenství, napomáhá je objevovat a milovat, tím že ukazuje hluboké štěstí, jehož lze dosáhnout prostřednictvím odříkání a obětí. Jde o „skvělé“ svědectví, jak říká koncil, protože odráží něco z božského slova, které proniká slovy, nazývanými Ježíšovy „rady“. Jde kromě toho o „jasné“ svědectví, protože evangelní rady, jako dobrovolný celibát nebo evangelní chudoba vytvářejí zvláštní způsob života, který má nenahraditelnou hodnotu pro církve a nesrovnatelnou účinnost pro všechny, kdo ve světě více méně přímo a vědomě hledají Boží království. Jde konečně o svědectví spojené s řeholním stavem jako takovým: je tedy normální vědět, jak září v úchvatných postavách řeholníků, kteří s veškerou odevzdaností duše a celým životem věrně odpovídají na své povolání.

5. Zasvěcený život je také naléhavá připomínka, jakou hodnotu mají nebeská dobra, o nichž křesťanství učí, že jsou již přítomné ve výhledu tajemství Krista, Božího Syna, jenž sestoupil z nebe na zem a vystoupil na nebe jako hlava rodu - „nový Adam“ - nového lidstva povolání k tomu, aby se podílelo na Boží slávě. To je učení koncilu vyložené v krásném úryvku: „**Boží lid totiž nemá zde na zemi trvalý domov, ale hledá budoucí vlast; řeholní stav tedy, který osvobozuje své členy od častých starostí, může lépe ukázat všem věřícím věčné hodnoty, které jsou už přítomné v čase, a vydává též svědectví o novém, věčném životě, který pro nás získal Kristus vykoupením. Ohlašuje též předem budoucí zmrtvýchvstání a oslavení v nebeském království**“ (LG, 44).

Evangelní rady mají tedy eschatologický význam, a zvláště zasvěcený celibát zvěstuje věčný život a spojení s Kristem Ženichem; chudoba se stará o poklad v nebi; úsilí o poslušnost otevírá cestu k dokonalé svobodě Božích dětí v souladu s vůlí nebeského Otce.

Zasvěcení jsou tedy znamením a svědky závdavku nebeského života v pozemském životě, který nemůže najít svou dokonalost sám v sobě, ale musí se stále více zaměřovat na věčný život: již přítomná budoucnost, v zárodku, v milosti, jež plodí naději.

6. Ze všech těchto důvodů leží církvi na srdci, aby zasvěcený život vždy rozkvétal, aby se tak lépe projevovala přítomnost Krista v jeho mystickém Těle, v němž dnes žije tím, že obnovuje ve svých následovnících „tajemství“, která jsou nám předkládána v evangeliu. Zvláště důležité se jeví v dnešním světě svědectví zasvěcené čistoty: svědectví lásky ke Kristu, která je větší, než jakákoliv jiná láska, svědectví o milosti, která přesahuje lidské síly, svědectví o vznešeném duchu, který se nedá přemoci iluzemi a dvojjakostmi, které často podléhají nárokům smyslnosti.

Stejně významné zůstává dnes jako včera svědectví jak chudoby, kterou řeholníci představují jako tajemství a záruku většího duchovního bohatství, tak poslušnosti, kterou slíbili a uskutečňují jako stálou veličinu (koeficient) pravé svobody.

7. Každá jiná ctnost i v zasvěceném životě pak je korunována láskou. Především k Bohu: jí se stává zasvěcený život znamením světa „obětovaného Bohu“ (LG,31). Řeholníci pak svou úplnou obětí, jež zahrnuje vědomé a láskyplné přidružení ke Kristově výkupné oběti, otevírají světu cestu k opravdovému štěstí, totiž ke štěstí evangelních blahoslavenství.

A pak láska k bližnímu, která se projevuje jak vzájemnou láskou mezi těmi, kteří žijí v komunitě, tak přijetím a pohostinností, tak příspěvím na pomoc chudým a všem nešťastným, ale i oddaností apoštolátu. Toto svědectví má zásadní důležitost, aby dalo církvi ryzí evangelní podobu. **Zasvěcení jsou povolání vydávat svědectví a šířit „poselství... slyšené od počátku: abychom se navzájem milovali“ (1 Jan 3,11), a tak se stali průkopníky tolik vytoužené „civilizace lásky“.**

Radio Vaticana 8. 2. 1995

MYŠLENKA NA NEDĚLI

TRÍSKA A TRÁM

Úvaha nad úryvkem
z Lk 6,39-45

Čeho je srdce plné,
to ústy přetéká ⁽¹⁾

Tyto řádky nejsou určeny pro letmé čtení. Mají tě doprovodit do blízkosti Mistra a Pána, který tě opět očekává.

Zaujmi své místo tak blízko, jak je to jen možné. Nenechej si ujít závěr jeho *horské promluvy*. Ježíš tě chce zasvětit ještě hlouběji do tajemství svého nebeského království a *upozornit tě na úskalí, která mohou ohrozovat jeho následovníky*. Přesvědčíš se, že v něm máš spolehlivého učitele, který tě povede po správných cestách. Kdybys spoléhal na jiné falešné vůdce, mohl bys upadnout do jámy.

Dnešní lekce je lekcí pravdy. Každý strom se pozná podle svého ovoce ⁽²⁾. *Tvůj strom má svůj kořen ve tvém srdci*. Tam je uloženo to, co jsi nastíral a co bude ovlivňovat ovoce tvého života. *Tím pokladem by měl být sám Ježíš*. Ale aby mohl naplnit naše srdce, muselo by být uvolněné od všeho jiného. I když si myslíme, že jsme pro Ježíše opustili všechno, zbývá nám těžký úkol zbavit se sebe sama. Svědectví o tom, jak jsme stále zahleděni sami v sobě, nám podávají naše ústa. Čeho jsme plni, to jimi přetéká ⁽¹⁾. Nemluvíme nejčastěji sami do sebe? I když se uvolíme naslouchat také těm druhým, neodpustíme si,

abychom to, co slyšíme, nepoměrovali podle sebe, a často dodáváme: „To já...“

Náš Pán nás upozorňuje na jednu obzvláště častou praxi sebestředného postoje. Sotva jsme udělali první krůček na cestě za Mistrem, udivuje nás, že jiní nevykročili současně s námi. **Mluvíme-li o druhých, pak především o jejich chybách. Je to jen jiná forma zdůrazňování sebe sama.** Na pozadí našich chybujiících bližních by se měla o to více zastkvít naše výbornost.

Ježíšovo varování je jednoznačné a důrazné. **Takto si počínají pokrytci.** Kdybys to napomenutí přeslechl, vydáváš se v nebezpečí, že pýcha zahluší tvou lásku. **Budeš se domnívat, že sloužíš svému Pánu, ale ve skutečnosti bys sloužil sám sobě.** Jeho pravdu nebudeš přijímat, protože On je Pán, kterého milujeme, ale proto, že ti právě vyhovuje, protože se ti umožňuje vyhledávat třisky v cizích očích. A to je zaslepenost, která v tvém oku leží jako trám, a tak ti znemožňuje vidět, jaká je pravda.

Nelekej se Ježíšových tvrdých slov. I tato slova jsou slova jeho lásky. Záleží mu na tom, aby tě přesvědčil a získal, dokud se tvůj trám nerozrostl natolik, že bys nebyl schopen ani vidět ani slyšet. Tvůj strom by se změnil v trní a hloží, stal by ses nesnesitelnou přítěží pro své bližní a kdyby ses při tom dovolával svého Mistra, ještě bys tak poškozoval jeho věc. Nebyl bys poslem jeho pokorné lásky, ale své samolibé nadřazenosti. Ta první získává a otevírá lidská

srdce. Ta druhá je uzavírá a odpuzuje.

Poslechněš-li jej, přesvědčíš se brzy, že má pravdu. Vypořádat se sám se sebou je mnohem obtížnější, než poukazovat na cizí nedostatky. Ten průměr s trámem a třískou není vůbec přehnaný. *Ale neztrácej naději. Vždyť víš, že naše práce v Pánu není marná. Proto se nedej zvíkat a buď stále horlivější v díle Páně ⁽³⁾. Ježíš má na mysli tvé dobro a tvůj pokoj. Sám sobě bys nebyl dobrým vůdcem.* Slepy nemůže vést slepého ⁽⁴⁾. **Copak nemáš dost boulí, odřenin a pádů? Uvolni své místo nejlepšímu Vůdci.** On tě chce vyučit, abys byl podobný Jemu, který také zcela opustil sám sebe. Nepřišel, aby plnil svou vůli, ale vůli nebeského Otce ⁽⁵⁾. **Je to Učitel nesmírně trpělivý a taktní.** Zná tvoje srdce i tvoji slabost a ví velmi dobře, kolik to bude třeba nových a nových pokusů. Počítá i s tím, že se budeš zdráhat. **Chce tě láskyplně přesvědčit, abys přestal myslet na sebe** a hledat příznaky, že už jsi dokonalejší. Kariéra v Ježíšových službách má zcela jiné parametry. *Ty nemáš růst, nýbrž se ztrácet, aby On mohl růst. Je to velkolepá výměna: dát NIC, abychom dostali VŠE.*

Blahoslavení, kteří uvěřili!

Bratr Amadeus

(1)	Lk 6,45
(2)	tamt. 44
(3)	1 Kor 15,48
(4)	Lk 6,39
(5)	Jan 5,30

ZVONĚNÍ KLÍČŮ

být výrazem obecného uspokojení nad tím, že je odzvoněno čtyřicetileté nadvládě komunistů v naší zemi. Zdá se, že je dnes nemálo těch, kteří svého vyzvánění začínají litovat. Zbavit se nadvlády komunistů totiž znamená pouze vypudit je z jejich mocenských pozic, ale především z vlastního myšlení a jednání. *Pokud někdo smýšlí stejně, jak smýšleli dřívější mocipáni, žije i nadále pod jejich nadvládou.* Základem jejich ideologie byl vulgární materialismus spojený s nepřekonatelnou nenávisí ke všemu duchovnímu. Z této ideologie bezbožectví se zrodila všechna zvěrstva, o kterých víme i o kterých nevíme nebo nechceme vědět. Plodem této nenávisi byl plánovitý proticírkevní boj strany, pro jehož vedení byla již 25. dubna 1949 ustavena

tzv. „církevní šestka“ pod vedením tehdejšího ministra spravedlnosti Alexeje Čepičky. Do této šestky patřili dále Vladimír Clementis, Zdeněk Fierlinger, Jiří Hendrych, Václav Kopecký a Viliam Široký. Tato šestka měla uloženo scházet se každý týden a pracovala až do 31. března 1950. 24. dubna téhož roku byla nahrazena Státním úřadem pro věci církevní ve složení Fierlinger, Čepička, Havelka, Hendrych, Kopecký, Nejedlý a Široký.

Ti, jejichž paměť zřejmě tak daleko nesahá a žijí jakoby z vrozeného přesvědčení, že katedrála sv. Víta nikdy církvi nepatřila, je možno připomenout zápis z jednání „šestky“ ze dne 11. května 1949, konaného ve vile A. Čepičky, ve kterém *soudruzi mimo jiné navrhli, aby církevnímu majetku byl odňat status veřejně* ➤

K symbolům „sametové revoluce“ patří tzv. zvonění klíčů, které mělo

Liturgická čtení v týdnu

Neděle 26. února 8. neděle v mezidobí	- 1. čt.: Sir 27,5-8 Ž: 92(91),2-3,13-14,15-16 odp.: 2a 2. čt.: 1Kor 15,54-58 Ev.: Lk 6,39-45
Pondělí 27. února ferie	- 1. čt.: Sir 17,20-28 Ž: 31,1-2,5,6,7 odp.: 11a Ev.: Mk 10,17-27
Úterý 28. února ferie	- 1. čt.: Sir 35,1-15 Ž: 49,5-6,7-8,14+23 odp.: 23b Ev.: Mk 10,28-31
Středa 1. března Popeleční středa	- 1. čt.: J 2,12-18 Ž: 50,3-4,5-6a,12-13,14+17 odp.: srv. 3a 2. čt.: 2Kor 5,20-6,2 Ev.: Mt 6,1-6,16-18
Čtvrtek 2. března ferie	- 1. čt.: Dt 30,15-20 Ž: 1,1-2,3,4+6 odp.: Ž 39,5a Ev.: Lk 9,22-25
Pátek 3. března ferie	- 1. čt.: Iz 58,1-9a Ž: 50,3-4,5-6a,18-19 odp.: 19b Ev.: Mt 9,14-15
Sobota 4. března ferie	- 1. čt.: Iz 58,9b-14 Ž: 85,1-2,3-4,5-6 odp.: 11a Ev.: Lk 5,27-32

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
	26. 2.	27. 2.	28. 2.	1. 3.	2. 3.	3. 3.	4. 3.

Antifona	1136	1150	1166	270	270	270	270
Žalm	784	783	783	783	783	783	783

Ranní chvály

Hymnus	1136	1151	1166	271	271	271	271
Antifony	1137	1151	1167	1107	1198	1214	1229
Žalmy	1137	1152	1167	1108	1199	1214	1229
Kr. čtení a zpěv	1140	1155	1170	274	277	281	284
Antifona k Zach. kantiku	696	1155	1170	274	278	281	284
Prosby	1140	1155	1171	274	278	281	284
Záv. modlitba	696	1156	1171	275	278	282	285

Modlitba během dne:

Hymnus	1141	1156	1172	273	273	273	273
Antifony	1142	1157	1172	273	273	273	273
Žalmy	1142	1157	1172	1188	1204	1219	1234
Krátké čtení	1144	1159	1175	275	279	282	285
Záv. modlitba	696	1159	1175	275	278	282	285

Nešpory: SO

Hymnus	1132	1145	1160	1176	268	268	268
Antifony	1133	1146	1161	1177	1193	1208	1224
Žalmy	1133	1146	1161	1177	1193	1209	1224
Kr. čtení a zpěv	1135	1149	1164	1180	276	280	283
Ant. ke kant. P. M.	695	696	1164	1180	276	280	283
Prosby	1135	1149	1165	1180	277	280	283
Záv. modlitba	696	696	1165	1181	275	278	282

Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260
-----------	------	------	------	------	------	------	------

➤ **prospěšného majetku** a byla okamžitě vymáhána majetková dávka např. konfiskací církevních sbírek, uvalováním hypoték apod.

Dále A. Čepička navrhl, aby pražskému arcibiskupovi a svatovítské kapitule *byly odebrány klíče od koronovačnických klenotů*. Soudruh Kopecký současně doporučil, aby *byl zřízen zvláštní režim pro chrám sv. Víta, který přestává být pouze místem náboženským*.

Za týden nato se tatáž šestka ve stejné vile usnesla, že pražskému arcibiskupovi bude odebrán klíč od chrámu sv. Víta a bude předán Zdeňkovi Nejedlému jakožto ministři pro věci kultu.

Dalším bodem jednání bylo ustavení akčního výboru, který by nahradil Jednotu pro dostavění chrámu sv. Víta. Jejich počinem mělo být, že výtěžky sbírek a prohlídek nebudou odváděny arcibiskupovi, ale akční výbor si je ponechá pro sebe:

Klíče od chrámu a sbírek odebrat kostelníkovi a opatřit nové schopné průvodce z ministerstva soudruha Kopeckého.

Svatovítský chrám pak byl „znárodněn“ vládním nařízením č. 55/54 Sb. ze dne 19. října 1954 o chráněné oblasti Pražského hradu, a to na základě § 14 odst. 1 zákona č. 2/1954 Sb. o státním plánu rozvoje národního hospodářství republiky Československé na rok 1954. Pokud jde o náhrady za objekty v této chráněné oblasti, bylo v kompetenci ÚNV hlavního města Prahy určit, zda náhrada bude či nebude poskytnuta.

Všichni ti, kteří mají zato, že soudruzi byli v právu a jednali tedy i jejich jménem, měli by se nyní straně a někdejší vládě omluvit za své zvonění klíči: „Promiňte, soudruzi, my jsme to tak nemysleli.“

-ir-

... kde je rodina soběstačná, musí být jejímu působení ponechána samostatnost; nadměrné vměšování státu by nebylo jen bezohledné, ale také škodlivé, protože by bylo zjevným porušením práv rodiny. ...

z Dopisu rodinám papeže Jana Pavla II.

„Suverenita“ rodiny je pro blaho společnosti nezbytná. Chce-li stát u nás rodinám pomoci, měl by sex - předmět nekontrolovaného „businessu“ - usměrnit do míst, které mu ve skutečně civilizované společnosti náleží. Bylo by to záslužnější, než připravovat děti na to, že sex ve své úchylné podobě do jejich života vtrhne díky svobodě podnikání.

Avšak svoboda, která působí proti svobodě jiných, již není svobodou, ale útlakem. Skutečně demokratický stát nesmí připustit útlak svých rodin a dětí. Státní sexuální výchova nesmí být řešením krize státu.

jp-

POSEL JEŽÍŠOVA SRDCE

Sestra Konsoláta Betrone, apoštol apoštolů, hlasatelka důvěry v Boha

Sestra Konsoláta, občanským jménem Pierina Betrone, se narodila 6. dubna 1903 v italském Saluzzu. Svě dětství prožila v Turině. Když jí bylo 13 let, uslyšela poprvé Ježíšův hlas: Chceš náležet celá mně? Aniž by rozvažovala, odpověděla: Ano! Znamenalo to pro ni, že se má stát rádo-ovou sestrou. 17. dubna 1929 vstoupila jako 26letá do kláštera kapucinek v Turině. Protože turinská komunita se příliš rozrostla, odešla s některými sestrami do Morionde v provincii Testona. Tam také zemřela 18. čer-vence 1946 ve věku 43 let. Její tělo odpočívá na hřbitově v Moncalieri.

Vynikala neobyčejnou pílí. Její úsilí směřovalo k tomu, aby mohla každý den uzavřít s vědomím, že byla pro všechny vším. Práce jí nikdy nechyběla. Byla sekretářkou, kuchařkou, vrátnou, opravovala boty, vždy připravena dělat cokoliv.

Byla tak vznětlivá a prudká, že jí říkali „Blesk a bouře“. Musela mnoho bojovat sama se sebou, aby ovládla své reakce a dělala to cestou pokání, při čemž se pokořovala před Bohem i před lidmi s předsevzetím, že se stane lepší. Je třeba vědět, že takové chyby jsou někdy vnějším závojem, který Bůh používá, aby skryl před zrakem jiných lidí dílo, které koná ve vyvolené duši. Bylo tomu tak i u sestry Konsoláty, kterou Ježíš prosil, aby mohl nepozorován prodlévat v její společnosti, při čemž jí slíbil: „Já tě budu ničit v bolestech a v pokoření.“ A tak se jí zdálo, že má chyby nejen před zrakem těch druhých, ale také sama před sebou, a to byl vrchol pravé pokory.

Síla vůle byla nejpřednější vlastností jejího ducha. Ti, kteří ji poznali zblízka, obdivovali její rozhodnost a statečnost.

„Já chci“ jsou její nejčastější předsevzetí a objevují se na všech stránkách jejího deníku. Tak např. píše:

„Pomocí milosti chci celý život prožít v souladu s láskou jako akt lásky. Chci v každém svém konání, ať je třeba sebe-menší, jednat s nezměrnou láskou! Ani bouře, ani blesky či hromy nemohou přerušit tento akt lásky.... Já chci, a já chci s veškerou rozhodností: Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše! S tvou pomocí, Ježíši, ti nechci odepřít žádný akt lásky, ani ten nejmenší. Ano, Ježíši, já chci! A toto mé JÁ CHCI koupám v tvé

krvi, abych ničeho nelitovala.

Až umřu, chtěla bych, abych mohla zavolat ty nejmenší duše na celém světě: „Následujte mne!“ ... Ježíš zemřel z lásky ke mně na kříži, proto chci z mé strany žít heroickým životem. Nacházím klid jenom na vrcholcích. Když žiji na onom vrcholku, na kterém je jen ukřižovaný Ježíš, pak to ode mne vyžaduje ustavičnou obět, tak jak potřebuji vzduch, abych mohla dýchat.“

Svého duchovního vůdce prosila: „Modlete se, abych mohla naplnit Boží sen, který je také mým snem, jinak bych byla úplně nešťastná.“

Cesta, po které kráčí Konsoláta, není založena na citech. Je to skutečný program vysoké křesťanské dokonalosti, jímž byla přivedena k vysokému stupni odevzdanosti do Boží lásky.

Píše: „Ano, z Božího vyvolení jsem se stala obětí lásky a obět musí umřít všemu i sobě samé a mít jen jednu starost: jen a jen milovat.“

K tomuto cíli složila se souhlasem svého zpovědníka tento slib:

„Srdce Ježíšovo, skrze něžné Srdce naší nebeské Matky skládám slib úplné odevzdanosti tobě, tvé vůli a jsem si jista, že ty budeš myslet na všechno až do těch nejmenších podrobností. Slibuji ti, že budu stále dbát o to, abych v úplném sebezapření tě ustavičně milovala panenskou láskou, hledala tě ve všem a na vše ti odpovídala: Ano! Ježíši, důvěřuji ti!“

Zachovávání tohoto slibu ji navzdory všem bojům zajistilo neo-čhvějný klid. Píše o tom:

„Všechno, co mohu říci Ježíši, je přání, abych mohla plnit jeho svatou vůli. Jinak je mi všechno cizí a lhostejné. Ode dne, kdy jsem se mu slibem odevzdala a poprosila jej, aby se o všechno postaral, požívám neotřesitelný klid a pociťuji ustavičnou radost. Ježíš se o všechno tak stará, že nemusím mít vůbec žádné přání.“

Konsoláta v tomto úplném odevzdání Boží lásce trvale žila, působila a také v něm zemřela. Současně nosila v srdci horoucí přání po spáse všech lidí. I na své smrtelné posteli zůstala jako velkodušná obět za duše u své stálé písně lásky: „Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše“, a to navzdory tělesným bolestem i vnitř-

ním temnotám.

Tento její zpěv ji provázel na věčnost a podle Ježíšova slibu nachází ozvěnu ve všech malých duších:

„Tvůj akt lásky neuhasne tvou smrtí, ale bude zvěčněn v nebesích... Až se ozve tvé poslední Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše, já je vezmu, abych je předal milionům duší, duší, které jsou hříšné a které je přijmou a budou tě následovat na prosté cestě důvěry a lásky a budou mě milovat... Chci, aby se ze země zvedla obrovská vlna lásky vzhůru k nebi!“

Sestru Konsolátu si „vybrala“ sv. Terezie od Ježíška. Byla zvolena, aby potvrdila její nauku a aby nám ještě konkrétněji ukázala cestu k duchovnímu dětství. Když Konsoláta četla „Dějiny duše“, řekl jí Pán tato slova:

„Sv. Terezie napsala: Ježíši, kéž bych mohla promlouvat ke všem malým duším o tvé nevýslovné vlídnosti! Kdybys našel duši, která je ještě slabší než ta moje, obdaroval bys ji ještě většími důkazy své přízně, jestliže se oddá s úplnou důvěrou tvému milosrdenství. Konsoláto, to jsi ty! Způsobím v tobě zázrak, který překoná všechny tvoje touhy“.

Protože věřila, že může dokázat Ježíši svou lásku svým vlastním horlivým úsilím, ukázal jí Ježíš, že se mýlí, těmito slovy:

„Staráš se o mnoho věcí. To podstatné spočívá v tom, abys mě milovala.“

To ji přivedlo k tomu, že udělala toto předsevzetí:

„Věřím pevně, že cesta, kterou jsem nastoupila, je cestou lásky. Dávám Ježíši svou úplnou důvěru a prohlašuji všechna moje předchozí předsevzetí za neplatná. Slibuji ti, že od dnešního dne až do smrti budu žít v jednom jediném aktu lásky a lásku budu ustavičně hledat.“

Když se jednou blížily vánoční svátky, chtěla si uložit nošení železného řetězu. Okamžitá Ježíšova odpověď byla:

„Jako řetěz, kterým máš být připoutána ke mně, ti slouží trvalý úkon lásky.“

Přišla jí na pomoc i Matka Boží: „Ztrácíš se v maličkostech a zane- dbáváš to jediné důležité, oč tě prosí a co mu máš dát. Poslední den svého života si budeš marně přát, abys mohla žít ještě déle a prokázat Ježíši svou lásku. Bude již pozdě.“

(Pokračování)
-ire-

Mariánské oázy

Ú V O D

Strastiplná je cesta kteroukoliv pouští. Všude jen písek, skály, vedro a prach. Avšak na každé poušti jest několik oáz. Místa, kde ze země tryská pramen vody a kolem je bohatá zeleň stromová, keřů, rostlin s vonnými květy ... Když poutník v dálce spatří oázu, nepomine ji, zaměří k ní, aby se v ní občerstvil, odpočinul a nabyl nových sil k další cestě pouští.

Na cestě našeho pozemského putování je mnoho trampot, zklamání, utrpení a svízelných, které nás trápí. Jsou tu však také oázy, kde se člověk - poutník může duchovně osvěžit, napřímit, v nich načerpá novou životní odvahu a elán pro další putování k věčnosti.

Těmito oázami jsou *m a r i á n s k á p o u t n í m í s t a*.

Proto je nazývám *M a r i á n s k ý m i o á z a m i*.

O těchto mariánských poutních místech, o našich mariánských oázách, budu k vám hovořit.

Neznám na světě zemi, ve které by bylo tolik mariánských oáz, jako je v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Právem proto napsal jezuita Bohuslav Balbín: „Milá vždy byla Čechům Panna Maria ..“.

P. Oldřich

STARÁ BOLESLAV

Nejstarším mariánským poutním místem v Čechách je Stará Boleslav. Uctívá se tu Panna Maria, zpodobená na starobylém kovovém obrázku. Matka Boží drží dítě Ježíška.

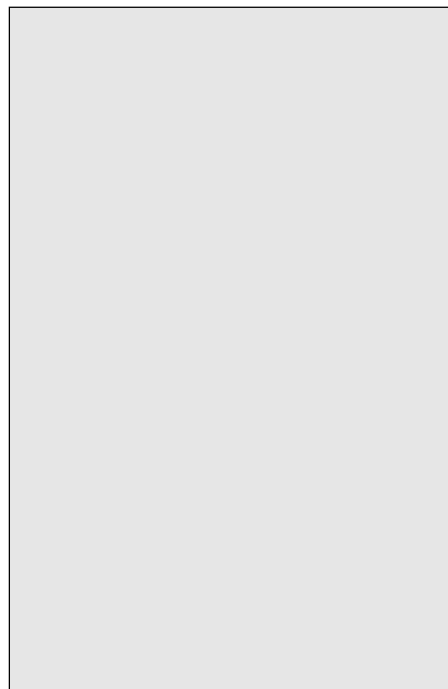
O původu této plastiky rozměru 19 cm x 13,5 cm vypráví staré lidové podání toto:

Když sv. Metoděj pokřtil svatou Ludmilu, odevzdala mu všechny kovové pohanské bůžky, které vlastnila s přáním, aby světec Metoděj z jejich kovu dal ulít křesťanské bohoslužebné nádoby. Metoděj splnil Ludmilino přání, ale kromě nádob dal od nějakého byzantského mistra zhotovit i kovový obrázek Panny Marie s Děťátkem a ten daroval Ludmile na památku. Ludmila si obrázku velmi vážila.

Po její smrti zdědil jmenovaný obrázek svatý Václav. Obrázek stále nosil a měl jej zavěšený na svých prsou. Když byl sv. Václav zavražděn, jeho sluha Podiven sňal obrázek z Václavovy hrudi a prchal. Vrahové dohonili Podivena na pokraji lesa a oběsili ho. Václavův mariánský obrá-

zek však už u sebe neměl, neboť jej stačil někde ukryt před zneuctěním.

Teprve kolem roku 1160 jej vyoral v poli jeden rolník a dal kanovníkům staroboleslavské kapitoly. Ti na místě nálezu postavili kapli a obrázek do ní umístili. Do kaple začali putovat lidé z okolí. Za husitských válek byla kaple vypálena a z obrázku zbyla jen kovová beztvárná hmota. Po ukončení bratrovražedných husitských válek kapli ve Staré Boleslavi znovu postavili a staroboleslavský obrázek byl znovu vytvořen neznámým umělcem podle zachovaných popisů zničeného

obrázku, takže i on nese znaky podobných byzantských mariánských obrazů. Stalo se tak někdy v první polovině 15. století. Také poutě k uctění Panny Marie byly obnoveny.

Pro dějiny mariánské Staré Boleslavi je důležitý rok 1609, kdy čeští katolíci putovali ve velkém průvodu z Prahy do Staré Boleslavi prosit Pannu Marii o záchranu katolické víry a o záchranu své české vlasti před německým protestantismem a před poněmčením české země. Tehdy poprvé byl vysloven názor, že Panna Maria zobrazená na staroboleslavském obrázku je PALÁDIUM, to znamená, že je „Záštítou české země“. A proto čeští lidé od toho roku pokaždé, když bylo zle s naší vlastí, putovali do Staré Boleslavi prosit Pannu Marii o záchranu.

Na počátku 17. století je zbudován pro paládium ve Staré Boleslavi

velký chrám, který potom v dalších desetiletích byl stále více vykrašlován a zvelebován.

Nepřátelé českého národa pozorovali, že naši předkové se při každé celonárodní pohromě utíkají o pomoc k paládiu české země do Staré Boleslavi. Proto se chtějí paládia zmocnit, aby Čechům odebrali jejich „Záštítu“.

Tak roku 1632 ukradli paládium Sasové a trvalo to plných 6 roků, než bylo za ohromné vysoké výkupné bylo vydáno zpět a zase umístěno ve staroboleslavské mariánské svatyni.

Když roku 1639 vtrhli do Čech Švédové, ukryla paládium paní Benigna z Lobkovic u císaře Ferdinanda III. na jeho císařském dvoře ve Vídni. Manželka Ferdinanda III. si paládium oblíbila a ozdobila podobu Panny Marie zlatou korunkou s perlami a diamanty. Roku 1646 císař vrátil paládium do Staré Boleslavi.

Ale za dva roky vzniklo pro paládium nové nebezpečí, proto bylo odvezeno ze Staré Boleslavi a ukryto v Praze na Hradčanech u sv. Víta. Švédové se však Hradčan zmocnili a paládium odvezli. Ale švédský král Gustav Karel poslal paládium do Vídně císaři Ferdinandu III. a ten je roku 1650 vrátil do Staré Boleslavi.

Když vyvstalo roku 1662 turecké nebezpečí, paládium bylo ukryto v Praze. Podobně r. 1744 bylo Paládium opět ukryto v Praze. Hrozilo mu totiž nebezpečí při vypuknutí II. slezské války.

Roku 1778 paládium odvezli před Prušáky na faru do Berouna.

Za nacistické okupace bylo v tichosti sňato z oltáře a zazděno. O jeho úkrytu věděli jen dva lidé. Na hlavní oltář byla dána zdařilá kopie. Nacisté paládium nenáviděli a měli v plánu zničit celou Starou Boleslav. Proto řekl rektorovi P. Jeřábkovi při jeho zatčení: „Vy nazýváte obrázek Panny Marie staroboleslavské paládiem, to jest ochranou země české před nepřáteli - Němci. Za to se také k paládiu modlíte..., my tomu učiníme konec.“ Na zničení Staré Boleslavi nezbyl však nacistům čas.

Po druhé světové válce bylo paládium velmi slavnostně vráceno na hlavní oltář.

Ve dnech 24. června až 1. července 1945 bylo odvezeno s velkou slávou do Prahy a tam na mnoha místech před ním konány děkovné pobožnosti za záchranu vlasti před záhubou, kterou jí Hitler chystal.

KDO BYL P. THEODOSIUS FLORENTINI ?

(Ke 130. výročí jeho smrti)

„Šlechtný kněz,
vychovatel mládeže,
přítel nemocných,
otec chudých“,

bylo napsáno na jeho náhrobku
ve stínu churské katedrály.

Narozen v roce 1808 v rétorománském Münstairu ve Švýcarsku, vstupuje v 18 letech ke kapucínům. Po studiích a po kněžském svěcení působí mimo jiné i jako vyhledávaný kazatel. Je to v době počínající industrializace, v období velikých sociálních i politických proměn. Široké vrstvy obyvatelstva trpí chudobou. P. Theodosius burcuje ve svých kázáních svědomí lidí a zasazuje se za uskutečňování sociální spravedlnosti v duchu evangelia.

Neprávem označen za revolucionáře, na nějž je kantonální vládou vydán zatykač, odchází na několik měsíců do Alsaska. Tam získává cenné podněty, jak čelit mnohotvárné lidské bídě, hladu, nevědomosti a nezaměstnanosti.

Po návratu do Švýcarska se nejprve věnuje reformě školství. K oživení křesťanského ducha v rodinách zakládá kongregaci Školských sester svatého Kříže. Tyto sestry začínají působit ve školách v Altdorfu a v Menzingen a postupně rozšiřují činnost v dalších vesnicích.

Když se P. Theodosius ujímá duchovní správy v Churu, má příležitost seznámit se s nedostatečnou péčí státu o chudé a nemocné. Zakládá nemocnici, k jejímuž vedení se vyžádá z Menzingenu učitelku, sestru Marii Terezii Schererovou, zasvěcuje ji do svých šlechtných plánů na sociálním úseku a ona mu rukou dáním slibuje, že bude spolupracovat na uskutečňování jeho záměrů. Stává se pak první generální představenou Milosrdných sester svatého Kříže.

P. Theodosius hledá vhodný objekt pro budoucí mateřský dům kongregace. Ingenbolský farář jej upozorňuje na opuštěný dvorec v blízkosti kostela. Poloha je ideální. Na otázku faráře, zda má dostatek peněz na zakoupení této usedlosti, vytahuje P. Theodosius z kapsy pět franků. Na této minci jsou dosud vyryta slova: *Dominus providebit*. Pán se postará.

Tajemstvím života P. Theodosia je neotřesitelná důvěra v Boha. „*Boží Prozřetelnost mne ještě nikdy nezklamala*“, prohlašuje. Láska Kristova je jej pudí k dalším činům. Zakládá

domácí výrobu, aby zlepšil nuzné poměry obyvatel v horských krajích. Hledá, jak odpomoci bídě dělníků. Na naléhání přátel kupuje v Horním Litvínově v Čechách továrnu na sukno. „*Dělníci mají mít spravedlivý podíl na zisku a výtěžek se má využít pro sociálně slabé*“, hlásá Theodosius. Při továrně vzniká malá nemocnice, dětský domov a škola, vedená sestrami svatého Kříže, které měly též dohled nad vedením podniku. Mezi tím sbírá P. Theodosius v různých zemích prostředky pro svá rozsáhlá sociální díla.

V lednu 1865 je opět v Čechách. S bolestí vidí, že se bude muset vzdát svého záměru udržet továrnu v provozu. Přes Prahu a Innsbruck se vrací jako unavený poutník do Švýcarska. Přijímá nabídku svého přítele v Heiden, aby u něj přenocoval. Večer

Události dalších padesáti let ochromily možnosti růstu a působení. Přesto však hledíme my, sestry sv. Kříže, s důvěrou do budoucnosti, jak o to usilovali i P. Theodosius Florentini a Matka M. Terezie Schererová, která bude letos 29. října prohlášena za blahoslavenou.

„*Naši zakladatelé poznávali v potřebách doby Boží výzvu. V neomezené důvěře v Boží všemohoucnost a otcovskou dobrotu byli vnímavá pro lidskou bídu, stateční v obětech a vytrvalí ve své věrnosti. Jejich život je nám pobídkou a příkladem na cestě následování Krista.*“ (Stanovy).

Sestra Pavla Křivánková:
Kongregace Milosrdných sester
svatého Kříže

Kopie rukopisu
Theodosia Florentiniho.

přichází protestantský pěvecký sbor, aby mu zazpíval dostaveníčko. P. Theodosius mu píše na památku slova svatého Augustina: „*V nutném jednota, v pochybném svoboda a ve všem láska.*“ Na druhý den ráno, když se připravuje na mši svatou, je raněn mrtvicí a umírá 15. února 1865.

Přes překážky a těžkosti různého druhu jeho dílo nezaniklo. Obě kongregace sester sv. Kříže rozšířily během let svou výchovnou a sociální činnost i mimo hranice Švýcarska, a to nejen v Evropě, ale i v jiných světadílech. Velkorysé plány zakladatele ve prospěch dělníků v českém pohraničí sice ztroskotaly, ale sestry v Čechách zůstaly, a působily ve školství, v nemocnicích, v domovech pro děti, chudé a opuštěné. Ve stejném duchu pracovaly i sestry na Moravě, kam přišly v roce 1872. Po čtyřiceti letech vzrostl jejich počet na 504 sester, působících nejen na Moravě, ale i na Slovensku, v Maďarsku a Rumunsku. Před druhou světovou válkou bylo na území dnešní České republiky 1.550 sester sv. Kříže ve 110 ústavech.

Obraz Theodosia Florentiniho
zdobil ke slavnosti jeho stého výročí
smrti v roce 1965 poštovní známku
Švýcarska serie Pro patria.

ZÁSLUHY PAPEŽE O ROZVOJ VĚD A MISÍÍ

Dne 2. března t. r. si připomínáme **175. výročí narození Joachima Peccio**, pozdějšího významného papeže v dějinách Církve, **papeže smíru, sociálního souzvuku, velkého diplomata, učence a básníka LVA XIII.** Pocházel z patricijské rodiny Pecciů v Carpinetě na skalnatém pohoří jihovýchodně od Říma a měl 5 dalších sourozenců.

Když mu bylo 8 let, byl dán do jezuitské koleje, kde vynikal ve studiu jazyků, teologie, filozofie, přírodních věd a měl sklon pro poezii. Psal verše s lehkostí, jež vzbuzovala obdiv. Teologii studoval na Gregoriáně, práva na Sapienzi. Ozdoben dvojím doktorátem byl roku 1837 vysvěcen na kněze, záhy se stal prelátem a pověřen správou beneventského kraje.

Po třech letech byl jmenován legátem ve Spoletě a krátce na to v Perugii, kde se v té době projevovaly sociální bouře a bylo potřebné se věnovat dělnictvu a mládeži. Podařilo se mu neklid utiřit. Ve 33 letech se stal apoštolským nunciem v Bruselu. V roce 1943 byl vysvěcen na biskupa a později jej papež povýšil na titulárního arcibiskupa daniettského. Za dva roky se opět vrátil do hlavního města Umbrie - Perugia, kde jeho přítomnost byla žádoucí. Přes 30 let pečoval o duchovní blaho obyvatel své diecéze, ale se stejným úsilím dbal též o potřeby hmotné. Zakládal pokračovací školy pro učně, útulky pro potřebné, sirotčince, školy pro předškolní děti, dělníkům opatroval práci a chléb, v biskupském domě zřídil kuchyni pro chudé. Pastýřskými listy vybízel zámožnější k obdobné činnosti. Ve všech společenských vrstvách se stal váženou a oblíbenou osobností.

V roce 1853 byl vyznamenán purpurem; svatý Otec Pius IX. ho jmenoval kardinálem. V roce 1878 jako kardinál - komoří řídil volbu nového papeže, když dosavadní ve věku 87 let zemřel. Při třetím skrutiniu, dne 20.

února byl sám zvolen nejvyšším pastýřem a přijal jméno Lev XIII. Korunovace nového papeže uskutečněna v Sixtinské kapli dne 3. března 1878.

Na papežský stolec si přinesl hluboké teologické a filozofické vzdělání i zralost ducha, která se dociluje

Erb Lva XIII. použit z knihy

Josef Gelmi: Papežové

Přehledné a chronologicky uspořádané životopisné portréty 265 papežů od sv. Petra po Jana Pavla II. (Mladá fronta, 168,- Kč).

Knihu si můžete objednat v Matici cyrilometodějské, Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc

dlouholetou zkušeností. Po celou dobu řízení církve byl duševně čilý a neúnavně činný. Napsal celkem 26 encyklik, v nichž podrobně rozebírá rozmanité problémy své doby. V encyklice *Diuturnum* se zaměřuje na různé vládní formy a zdůrazňuje, že církev hájí zásady svobody, demokracie a zavrhuje jakoukoli tyranii. Encyklikou *Grande munus* rozšiřuje svátek soluňských bratří Cyrila a Metoděje na celou církev. Svátek tak nabyl význam církevně politický a pro Slovany národně kulturní.

Největší ohlas vyvolala sociální encyklika *Rerum novarum* z roku 1891, v níž jsou zdůrazněny základy spravedlnosti, potvrzují se práva na

úměrnou pracovní dobu, na spravedlivou odměnu, na ochranu žen a dětí v pracovním procesu, na zakládání stavovských a charitativních organizací. Lev XIII. protestoval ve jménu spravedlnosti proti příliš tvrdým podmínkám, uplatňovaným v některých zemích vůči dělníkům a jejich rodinám. Touto encyklikou byl zahájen proces vědeckého bádání v sociální oblasti, vyvolání snah o lidské a zároveň i křesťanské řešení palčivých společenských otázek. Od té doby římský biskupové vydali přes 20 sociálních encyklik, které předcházejí doplňují, dobově rozšiřují a vytvářejí tak ucelené sociální učení církve.

Lev XIII. zřídil v Římě *českou kolej Collegium Bohemicum*, jež v roce 1929 přejmenována na Nepomucenum. Velké zásluhy se získal o rozvoj věd, podpořil vznik učených institucí, svatého Tomáše Akvinského prohlásil patronem křesťanských škol a zpřístupněním vatikánského archivu otevřel historické vědě nejvydatnější zdroje. O velkém rozmachu misí svědčí založení 48 misijních okrsků a 248 nových diecézí.

Po vnitřním upevnění církve mohl papež přejít k pružnějšímu působení navenek. Obnovil a vydal nové dekrety proti otroctví v Africe a Asii, urovnal spor mezi Španělskem a Německem. Jednal s Čínou a Japonskem, snažil se o zlepšení vztahů s Anglií, Francií, Ruskem, Německem, vytvořil konkordát s Portugalskem a Černou Horou. Lev XIII. měl světový rozhled a velmi prozíravě řídil Petrovu lodici na rozbourané hladině společenského oceánu. Byl mírumilovný a dovedl v zájmu klidného vývoje volit i kompromisní řešení.

Svatý otec Lev XIII. zemřel 20. července 1903 a jeho smrt vzbudila na všech stranách živou účast. Církev řídil celkem 25 let a jeho panování patří k nejvýznamnějším v celých dlouhých dějinách.

Stanislav Zeman

MODLITBA ZA PAPEŽE

Svatý Michaeli, mocný ochránce katolické církve a zvláštní ochránce Kristova zástupce na zemi, ty jsi po Nejsvětější Trojici a Nejsvětější Panně Marii naši nadějí v této době, která se stala tak tíživou pro našeho Svatého Otce.

Rozkaž svým andělům, aby jej osvécovали, posilovali a chránili v tomto těžkém boji, který musí svádět s pekelným nepřitelem.

Učiň, aby náš Svatý otec mohl s úlevou konstatovat, že zavládla spravedlnost, že se šíří mír mezi věřícími i mezi národy, že se evangelium hlásá ve všech končinách země, že se všude konají velká díla k Boží cti a chvále. Svatý Michaeli, chraň papeže a obrať nepřátele svaté církve.

Svatý Michaeli, archanděli, který jsi chránil Boží trůn proti útokům Lucifera, ochraňuj a střež na zemi římského papeže, hlavu katolické církve.

Arnold Guillet

Bože, odevzdávám ti celou svou minulost a vkládám do tebe celou svou budoucnost a děkuji ti za dnešek, který mi dáváš. Raduji se a raduji se proto, že jsi stále se mnou a nikdy jsi mne neopustil.

Modlitbu poslal náš čtenář z Litmanovce

Ruce, které jsou v klidu sepjaty k modlitbě, posiluje Bůh, aby byly schopné činu.

Jochen Klepper

OTEVŘENÝ DOPIS

panu prezidentovi a vládě ČR, poslancům sněmovny Parlamentu ČR a vedení všech politických stran, které mají zastoupení v Poslanecké sněmovně.

Dne 10. prosince 1948 Valné shromáždění Spojených národů přijalo a vyhlásilo Všeobecnou deklaraci lidských práv. Tam je mimo jiné uveden článek 17:

„1/ Každý má právo vlastnit majetek jak sám, tak spolu s jinými.

2/ Nikdo nesmí být svévolně zbaven svého majetku.“

Dne 21. února 1991 byla v Madridu podepsána jménem tehdejší ČSFR Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, m.j. i s dodatkovým protokolem k Úmluvě, v němž je v článku 1/ uvedeno: „Každá fyzická nebo právnická osoba má právo pokojně užívat svůj majetek. Nikdo nemůže být zbaven svého majetku, s výjimkou veřejného zájmu a za podmínek, které stanoví zákon a obecné zásady mezinárodního práva.“

Dodatkový protokol vstoupil v platnost pro ČSFR dnem 18. března 1992. Je povinností příslušných státních a jiných orgánů zajistit, aby

všechny naše zákony a právní předpisy byly v souladu s touto deklarací a Dodatkovým protokolem. To se vztahuje jak na církevní majetek, tak i na majetek obnovených spolků, ale i na jakýkoliv jiný majetek.

Proto Vás uctivě žádám: Zasadte se za bezodkladné vydání totalitního režimem uloupeného církevního majetku nazpět církvím a jiným oprávněným osobám včetně obnoveným spolkům. Nikdo nemá právo tento majetek stále přechovávat a z něho těžit ani jej prodávat nebo rozdávat. Domnívám se, že je lépe tento problém spravedlivě vyřešit nyní, a to ve vládě a poslanecké sněmovně, než později mezinárodní soudní cestou.

Lutopecny 9. února 1995.

Augustin Navrátil,
Lutopecny 14

768 31 Zlobice

Wolfgang Beinert: SLOVNÍK KATOLICKÉ DOGMATIKY

Brož., 478 stran formátu B5, 145,- Kč

Neobyčejné dílo, které nemá svým rozsahem a uceleností u nás obdoby.

Dogmatický slovník sestavený předními katolickými teology pod vedením prof. Beinerta se stal během poslední doby standardním dílem. Hlubší studium dogmatiky jej nemůže obejít. Tento týmový, mnoho let zrající teologický kvas nabízí množství látky rovněž k osobním meditacím.

Český překlad Michal Altrichter SJ a Leo Hipsch SJ. Copyright Verlag Herder 1987, česky Matice cyrilometodějská s.r.o. Olomouc 1994.

ANDĚL STRÁŽNÝ, časopis o 32 stranách vychází po téměř padesátileté odmlce už druhý rok (68. ročník). 8 sešitů x 6,50 Kč. Vydává Sursum corda, sdružení křesť. umělců. **Objednávky na adresu:** Zdeněk Rezníček, Štouračova 8, 635 00 Brno

KOMPAKTNÍ DISK (CD)

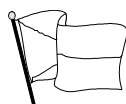
Nahrávky z kompaktních disků je možné poslouchat jen při přehrávání na zvlášť k tomu určených magnetofonech. Kompaktní disky jsou cenově dražší než kazety, kvalita reprodukované hudby je však na vyšší úrovni. Mnoho titulů se již vyrábí nebo dováží pouze na kompaktních discích (CD), tzv. „cédéčkách“.

Pro ty, kteří jsou již magnetofony na „cédéč-

ka“ vybaveni, můžeme nabídnout **GREGORIÁNSKÉ ZPĚVY (Gregorianische Gesänge)** v podání specializovaného souboru Choralschola benediktýnského opatství Münsterschwarzach pod taktovkou P. Godeharda Joppicha (cena 289,- Kč).

Bude-li o „cédéčka“ zájem, můžeme zajistit bohatý sortiment vážné i chrámové hudby.

Objednávky zasílejte na adresu: Matice cyrilometodějská s.r.o., Dolní nám. 24, Olomouc, PSČ 771 00.

ŘEHOLNICE U SVĚHO BISKUPA

Svátek Obětování Páně prožíval biskup Karel Otčenášek ve společenství řeholnic své diecéze. Při svěcení hromničních svící řekl sestřám, že každá z nich je kouskem Božího světla na této zemi: vnáší do tohoto světa vzájemnou lásku, pomoc bližním a život modlitby. Sedmdesát sester z různých řádů a kongregací s rozžatými svícemi doprovázelo biskupa do katedrály Sv. Ducha. V homilii při bohoslužbě biskup Karel vyzvedl symboliku hořící svíce: „Svět navykly na záři neonových lamp přestal vnímat plamen světla obyčejné svíce a ztratil i smysl pro obyčejné věci všedního života. Z tohoto oslepení, které otupilo vnímání hodnot ducha, můžete světu pomoci rozvíjením daru povolání k životu výlučně pro hodnoty Božího království.“

ALTERNATIVNÍ NÁVRHY POHLAVNÍ VÝCHOVY

Seminář na téma Přirozené plánování rodičovství a pohlavní výchova

se uskutečnil 11. února v Brně při příležitosti vydání prvního podrobného pojednání o moderních způsobech řízení početí, knihy K. Šipra a H. Šiprové Přirozené a spolehlivé plánování rodičovství. Účastníci jednání se shodli na doporučení dvou alternativních návrhů pohlavní výchovy: projekt přípravy rodičů žáků škol prvního stupně pro realizaci pohlavní výchovy v rodině (hnutí Rodina) a program Teen Star pro žáky škol II. a III. stupně (sestry sv. Voršily).

V TEREZÍNĚ OPRAVILI KOSTEL

Nákladem tři a půl milionu korun byl opraven terezínský kostel Vzkříšení Páně (generální oprava střechy chrámové lodi, věže a její fasády) - díky dotacím Ministerstva kultury a významné pomoci Okresního úřadu v Litoměřicích pod vedením přednosty Josefa Pola. 113 let starý kovový kříž byl snesen, očistěn, konzervován a pozlacen. Po svěcení P. MUDr. Ladislavem Kubíčkem byl kříž se značnými obtížemi vyzdvížen a znovu upevněn za osobní účasti starosty Terezína. V malé kopuli byla kovová

schránka, ze které byly v přítomnosti starosty, gen.vikáře litoměřické diecéze Msgre Milana Bezděka, předsedy OÚ a jiných hostů vyňaty české noviny z r. 1881 a německé záznamy z listopadu 1881. K nim byly nyní přiloženy zprávy ze současné historie města a zapečetěná schránka byla opět uložena do kopule věže.

M.H.

SPIRITUALITA LÉKAŘE

je název přednášky, kterou prosloví doc. ThDr. PhDr. Tomáš Halík v pátek 10. března 1995 v 17 hodin v přednáškovém sále Vzdělávacího střediska Centra pro rodinu v Brně, Orlí 20. Přednáškové večery Kolegia katolických lékařů v Brně se konají pravidelně každý druhý pátek v měsíci. V letošním akademickém roce se při setkáních katolických lékařů hovořilo o euthanasii a terminální péči (J. Laštovica), alkoholismu a drogové závislosti (V. Šťastný), zkušenostech z arabských zemí (J. Stancl) a encyklice Splendor Veritatis (J. Beňeš).

VIDEOKAZETA

„NEW AGE, BOHOVÉ NOVÉHO VĚKU“

Poprvé za poslední dva tisíce let dochází na naší planetě k tak převratné události: na scénu dějin přichází nové „celoplanetární“ náboženství NEW AGE, česky Nový věk. Základní myšlenkou je, že končí doba ryb (čili křesťanství) a začíná doba vodnáře. Podle některých pramenů k tomu již došlo v 60.-70. letech, podle jiných k tomu má dojít v nejbližších 10.-20. letech. Ve shodě se spolu mísí a prolínají prvky na první pohled neslučitelné. NEW AGE, ačkoliv si to neuvědomujeme nebo nejsme o tom dostatečně informováni, ovlivňuje naše lékařství, stravování, sport, politiku, výchovu, umění a kulturu včetně hudby, tisku, televize, videa a rozhlasového vysílání; nezůstává opomenuta ani otázka jógy, okultismu, mysticismu, létajících talířů, archeologie, astrologie, reinkarnace, vzývání duchů a bohů, jejich zvaní na pomoc do běžného života. Vliv New Age už dokonce zaznamenáváme mezi křesťanskými duchovními, ba i katolickými kněžími.

Chcete-li se dovědět další podrobnosti, pomůže vám v orientaci **videokazeta s dokumentárním filmem „NEW AGE, BOHOVÉ NOVÉHO VĚKU“** (107 minut, 340,- Kč), **kteřou si můžete objednat na adrese Matice cyrilometodějská s.r.o., Dolní náměstí 24, Olomouc, PSČ 771 00.** Přestože kazeta nepostihuje celou škálu oblastí, do kterých se vliv New age promítá (což při univerzalitě tohoto hnutí není ani možné), jedná se o první dokument tohoto druhu u nás na skutečně profesionální úrovni. (Úvodní reklamní předfilm na další videokazety je ponechán v anglické verzi, dokumentární film je již česky dabován.)

Tomuto hnutí se věnujeme ve Světlo už po několik čísel (v minulém roce jsme uváděli slovníček zvláštních výrazů, které se v tomto hnutí vyskytují). Doufáme, že tento film bude pro nás další motivací ke zpevnění základů naší víry.

KNIHA A (MC) KAZETA

„**BUDEŠ SE RADOVAT PŘED HOSPODINEM, SVÝM BOHEM**“ - tak se jmenuje **knih**a **Doc. Dr. Františka Kunetky**, která přibližuje čtenářům židovský rok a jeho jednotlivé svátky.

2. upravené vydání, vydala Matice cyrilometodějská Olomouc.

brož., 78 str. formátu B5, cena 34,- Kč

Pražská skupina **Chesed** nazvala **magnetofonovou kazetu** (MC kazetu) židovské lidové hudby „**ŽIDOVSKÉ SVÁTKY V PÍSNÍCH**“. Komorní aranžmá - kytara, zpěv, housle, perkuse. Stylově čistě provedených 19 písní je koncepčně seřazeno podle hlavních židovských svátků. Zájemci o tradiční židovskou hudbu tuto kazetu uvítali, neboť je poznat, že skupina Chesed ví, o čem zpívá. cena 109,- Kč

Knihu i kazetu si můžete objednat na adrese:

Matice cyrilometodějská s.r.o.

Dolní náměstí 24

771 00 Olomouc

ZPRÁVY Z HRADCE KRÁLOVÉ

Vikariát kutnohorský patří k diecézi královohradecké. Biskup Karel Otčenášek přijel do této nejzápadnější části diecéze v rámci svých pastoračních návštěv v úterý 7. února. Na arciděkanství v Kutné Hoře se účastnil rekolekce kněží, kteří nesou tíhu pastorační služby ve 26-ti farnostech vikariátu. Devět kněží v průměrném věku 55 let se zamýšlelo se svým biskupem nad stavem farních společenství a co dělat, aby se nejen udrželo to, co je, ale aby se Kristovo evangelium dostalo i tam, kde o něm lidé nic nevědí anebo se duchu křesťanství vzdálili.

Biskup Karel kněžím řekl: „*Je třeba se semknout, abychom odolávali duchu světa odstraňovat všechno, co vyvolává spory. Má to být i navenek vidět, že jdeme dohromady.*“

Dále připomněl, že kořeny křesťanských tradic musí zůstat stejné. Není možné se násilně odtahovat od toho, co tu celá staletí bylo. A pokračoval: „*Je to velká škoda nechat potenciál laických charismat ležet ladem. Když se dobře křesťansky zformovaní laici dají do pohybu, prospěje to nám všem.*“

Ve starobylém svatojakubském chrámě přivítalo mons. Otčenáška početné shromáždění věřících. Eucharistie je nejlepší prostředek k vytváření přátelství, jednoty a přispívá k růstu křesťanské odpovědnosti. Proto dominantou pastorační návštěvy

kutnohorského vikariátu byla mše sv., kterou sloužil biskup Karel s kněžími vikariátu. Po bohoslužbě se představily aktivity náboženského života Kutnohorska. Zástupci charity, církevního gymnázia, katecheti, členové hnutí fokoláre, sestry sv. Voršily, které se po letech vrátily do budovy svého kláštera v Kutné Hoře. Bylo vidět, že ti, kdo se angažují v procesu normalizace života církve po r. 1989 cítí odpovědnost za šíření evangelia v prostředí, které je víc ateistické než křesťanské. Není to potěšitelné?

Věřící poděbradského vikariátu se setkali s královohradeckým biskupem ve čtvrtek 9. února. V 16-ti farnostech jsou pouze 4 kněží s průměrným věkem 69 let. Spolu s nimi strávil Otec Karel celé odpoledne. Neopomněl svým nejbližším spolupracovníkům připomenout to, co mu nejvíc leží na srdci. „*Budeme-li my křesťané,“* řekl, „*jako rodina, která si je vědoma svého vznešeného poslání, snadněji zvládneme náročnost evangelizace pluralitní společnosti.*“

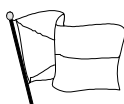
Vikář kanovník Lukeš poznamenal: „*Komunisti nám vzali mnoho, především se jim však podařilo odkřesťanštit národ. Dobře sloužená mše sv., které se v tomto pohanském úhoru leckde zúčastní jenom několik starých babiček, je často jediná příležitost jak se setkat s lidmi.*“

Poděbradský kostel přivítal bisku-

pa Otčenáška s kněžími koncelebranty písní Ejhle oltář. Radostný duch liturgie nasvědcoval, že Poděbradsko není nábožensky zdaleka tak mrtvé, jak by se zdálo. O tom se mohli přesvědčit všichni přítomní po mši sv., když zástupci laických aktivit informovali o své činnosti. Do misí se už z tohoto regionu posílají potřebné věci řádu let, několik katechetů se u těch nejmenších snaží probouzet ducha křesťanské víry, v nemocnici v Městci Králové se slouží mše sv., řeholnice Tešitelky i přes svůj pokročilý věk slouží starým a opuštěným lidem. „*Nemusíme podléhat přílišnému pesimismu,*“ řekl na začátku besedy v budově probošství starosta z Vrbice. „*Mladí totiž začínají myslet ne materialisticky, probouzí se v nich zájem i o věci duchovní.*“

Živě se potom hovořilo na téma školství, o opravách církevních objektů, o možnosti sponzorství, o službě trvalých jáhnů.

Pan biskup, který se debaty pozorně účastnil, nakonec řekl, že křesťan by se měl naučit několika větami říci něco o své víře. Kdo o ní přemýšlí, kdo z ní žije, ten si svou víru může přivést do života. Není to vlivem nějakých ověřených metod, ale spíše apokalyptické lidové víry.

KŘESŤANŠTÍ ZDRAVOTNÍCI

Hradec Králové: Křesťanští zdravotníci v Hradci Králové organizují každý měsíc v posluchárně lékařské fakulty přednášky za účasti odborníků z teologických i medicínských věd. P. Dominik Duka, provinciál dominikánů už zde přednášel vícekrát. V pondělí 6. února pozorně naslouchalo asi 150 posluchačů jeho fundovanému výkladu zprávy o stvoření světa a člověka ve světle bible. Živá, víc jak hodinová diskuze ukázala, že lidé se o Písmo svaté zajímají, že chtějí proniknout do tajemství této knihy inspirované Bohem a radovat se z toho, že Boží slovo dominuje nad všemi lidskými teoriemi a žádná z nich byt sebelépe propracovaná nemůže pravdu Božího zjevení zničit. Ti, kdo se přednášky P. Duky účastnili, odcházeli nejen uspokojeni jejím obsahem, ale zároveň i povzbuzeni k dalšímu studiu i meditaci Starého i Nového zákona. *TISK ČBK Praha*

CENA JANA ZAHRADNÍČKA FRANTIŠKU MERTHOVI

České Budějovice: Klub československé kultury se sídlem v Los Angeles, udělil letošní literární cenu básníku Rio Preisnerovi, žijícímu od roku 1968 v Pennsylvanii a Františku Danielu Merthovi, katolickému knězi ze Strašína u Sušice, oběma v ocenění jejich životního básnického díla. Cena Jana Zahradníčka za českou poezii byla poprvé udělena v roce 1985 a jejími laureáty se od té doby stali např. Ivan Jelínek, Ivan Diviš, Karel Kryl

a Zdeněk Rotrekl. Cena je dotována ve výši 1.000 USD.

TISK ČBK Praha

STUDENTSKÝ DOMOV

Písek: Nový studentský domov Petrinum v Písku nabízí ubytování studentům (chlapcům), především věřícím, pro příští školní rok. Měsíční poplatek je 200-300 Kč za dvou a třílůžkové pokoje. V budově je kaple, společná jídelna, popř. dvorek pro hry a jiné využití volného času. *Zájemci se mohou hlásit na adrese: Studentský domov Petrinum, Soukenická 161, Písek (tel.: 0362/38071).* *TISK ČBK Praha*

VATIKÁNSKÁ DELEGACE ODCESTOVALA

Praha: Ve čtvrtek 9. února se do Říma vrátila vatikánská delegace vedená P. Robertem Tuccim, která v Praze a Olomouci studovala a projednávala program návštěvy papeže Jana Pavla II. Těžištěm návštěvy bude Olomouc s kanonizací Jana Sarkandra, k níž dojde během mše v neděli 21. května. V Praze se podle předběžného návrhu má konat bohoslužba slova. Definitivní program bude oznámen později. *TISK ČBK Praha*

KNĚŽSKÝ DEN A PASTORACE MLÁDEŽE

Praha: Ve čtvrtek 9. února se sešli kněží z pražské arcidiecéze se svými biskupy. Přišli také někteří kněží z jiných diecézí. Tématem setkání byla pastorec mládeže v naší vlasti. P. Miroslav Šimáček promluvil o úloze Sekce pro mládež při České biskupské konferenci a v závěru povzbu-

dil kněze: „Stojíme se svými silami jako David před Goliášem, ale Bůh je na naší straně.“ O práci Arcidiecézního centra pro mládež a centra života mládeže - Nazareta promluvil P. Jan Balík. O vysokoškolské mládeži se krátce zmínil P. ThDr. Tomáš Halík. Během setkání o mládeži navštívilo kněze několik mladých. Hovořili o svém obrácení a o setkání mládeže na Manile. Pěknou chvíli prožili kněží, když jim jedno děvče vyslovilo poděkování a pak na znamení vděčnosti dostal každý kněz od mladých malou upomínku. V závěru si kněží vyslechli osobní svědectví otce kardinála Vlka z účasti na Manile.

A co vyplynulo ze čtvrtěčního setkání? Máme co nabídnout mladým. Abychom nepromarnili šanci musíme na poli pastorec mládeže více spolupracovat. Centrum pro mládež dává pro tuto spolupráci prostor a podmínky. Chceme-li mládež oslovit, musíme tam, kde je to možné, přijmout její způsoby. Musíme jim dávat prostor, aby zažili radost z Boha a proto podporovat jejich malá společenství.

TISK ČBK Praha

NÁCVIK ŽALMŮ

Česká Lípa: Hudební společnost pro studium a rozvoj duchovní hudby Musica caecilia z České Lípy zajišťuje na přání farních úřadů s chrámovými scholami a sbory nácvik reponsoriálních žalmů, písní a pašijí hudebního skladatele Zdenka Pololánika. *Zájemci o nácvik se mohou písemně přihlásit na adrese: Musica Caecilia, Moskevská 11, 470 01 Česká Lípa.* *-jv-*

ŽENA VYCHOVATELKA K MÍRU

Vatikán: Při modlitbě „Anděl Páně“ 7. února papež Jan Pavel II. znovu vyzval k ochraně života a rodiny. Celá společnost za to nese odpovědnost. Podtrhl i úlohu ženy jako vychovatelky k míru. Ženy vyzval, aby chránily mír a život. Za příklad dal sv. Brigitu Švédskou (1303 - 1373), jejíž mírový přínos tehdejší Evropě je i pro dnešek aktuální. *TISK ČBK Praha*

CÍRKEVNÍ OSLAVY NA UKRAJINĚ

Řím: Zastoupení řeckokatolické církve Ukrajiny připravilo v Římě oslavy důležitých jubilejí. Pod vedením kardinála státního sekretariátu Angela Sodana se jednalo o 400. výročí brest-litevské unie. V závěrečném prohlášení se praví, že oslavy jubilea mají probíhat v ekumenickém

duchu. Při brest - litevském sjednocení se část ukrajinské církve oddělila od pravoslaví a uznala papeže. To někteří pravoslavní dodnes považují za proselytismus. Výročí unie připadá na rok 1996.

Na stejný rok připadá 350. výročí unie užhorodské. Jednání se účastnil i kardinál Achille Silvestrini, prefekt Kongregace pro východní církve, a arcibiskup Antonio Franco, apoštolský nuncius na Ukrajině. Účastníky přijal papež Jan Pavel II., který projevil přání, aby oslavy přinesly duchovní prohloubení věřících a byly přípravou na rok 2000.

TISK ČBK Praha

ÚMLUVA O BIOETICE

Řím: Stálý zástupce Vatikánu u Evropského parlamentu ve Štrasburku ostře kritizoval návrh úmluvy o bioetice. Jak Celestino Migliore prohlásil, zůstává text přes mnohé úpravy sporný. Podle jeho názoru se

např. při rozlišování mezi hodnotou člověka a lidskou osobností uplatňuje příliš užitkové hledisko.

TISK ČBK Praha

OCHRANA PROTI AIDS

Bologna: Nejlepší ochrana proti nemoci AIDS je respektování Desatera. Prohlásil to boloňský arcibiskup kard. Giacomo Biffi. Je možné být alergický vůči představě zdrženlivosti v mládí a manželské věrnosti, ale nikdo nemůže popřít, že to jsou nejlepší záruky k zabránění AIDSu.

TISK ČBK Praha

SATANISTÉ PODPÁLILI KOSTEL

Pistoia: V tomto městě byl zapálen kapucínský kostel, kde slouží mši i diecézní exorcista P. Caperoni. Podle informací policie jsou pachatelé členy sekty satanistů, která je v diecézi rozšířena. Loni v říjnu byl založen požár v kostele Sta Maria delle Grazie.

TISK ČBK Praha

SPOLUPRÁCE LIMY A QUITO

Lima-Quito: Dialog je jediná cesta k vyřešení pohraničního konfliktu mezi Ekvádorem a Peru, který vypukl před dvanácti dny. Prohlásili to katoličtí biskupové obou zemí. Vlády v Limě a Quito by měly udělat vše ke skončení nepřátelství a pro spolupráci mezi oběma národy. V peruánském pohraničí se patrně nacházejí ložiska ropy a zlata.

TISK ČBK Praha

NOVÉ CESTY OBCHODU S DROGAMI

Videň: Obchod s drogami v Evropě se šíří a je proto nutný účinný boj s ním, konstatovala konference o drogách, která zasedá ve Vídni. Podle znalců existují nové cesty obchodu s drogami, které procházejí Bulharskem, Maďarskem, Polskem, Slovenskem a Českou republikou, ale také bývalými sovětskými republikami ve střední Asii a Rusku. Je třeba podniknout účinná protipatření, jako např. jednotné zákonodárství, nebyrokratické postupy a lepší výměnu informací mezi policií jednotlivých zemí. Bývalé komunistické země nemají v boji proti drogám žádné velké zkušenosti, proto tam obchod s drogami kvete.

TISK ČBK Praha

BISKUP LEHMANN O KNĚŽSKÉM SVĚCENÍ ŽEN

Vatikán: Tiskové orgány Svatého stolce seznámily veřejnost se stanoviskem předsedy Německé biskupské konference mons. Karla Lehmana v souvislosti s jeho některými výroky citovanými na počátku tohoto týdne masovými sdělovacími prostředky. Na základě těchto výroků měl tento německý biskup označit odmítnutí kněžského svěcení žen ze strany církve za formu zneužívání moci vůči ženám. Mons. Lehman ve zmíněném prohlášení udává, že masmédiá výrazně zkreslila jeho výrok, který původně vyzněl v tomto smyslu, že odmítnutí kněžského svěcení žen ze strany katolické církve mnozí považují za obnovené používání síly. Mons. Lehman v této souvislosti zdůraznil, že toto rozhodnutí, které respektuje jak katolická tak pravoslavná církev, nevyklučuje v žádném slova smyslu ženy z každodenního života církve. V této souvislosti zdůraznil i úzkou spjatost německých katolíků se Svatým stolicem a zejména s hlavou katolické církve.

TISK ČBK Praha

ZAVRAŽDĚNÍ NOVINÁŘŮ

New York: Loni přišlo o život při výkonu povolání 72 novinářů. Z nich bylo 58 zavražděno z politických důvodů. Oznámil to americký Svaz pro ochranu novinářů. Nejnebezpečnější zemí pro novináře byl loni Alžír. Tam bylo zavražděno 19 novinářů skupinami teroristů. S rizikem pracovali novináři i ve Rwandě, Kambodži, Rusku, Turecku, Zaire, Mexiku a Egyptě. V zemích, kde se válčí, přišlo o život 40 novinářů a 14 zvláštěných zpravodajů.

TISK ČBK Praha

MÍR

V BOSNĚ-HERCEGOVINĚ

Bari: Mír v Bosně - Hercegovině je ještě daleko, v posledních třech letech se situace pouze zhoršila, pro spravedlivé řešení konfliktu se neudělalo nic, řekl světečtí biskup ze Sarajeva Pero Suda v jihoitalském Bari. Lidé Bosny se cítí opuštěni, zvláště když pozorují rostoucí lhostejnost okolí. Přesto neztratili obyvatelé míst, kde se bojuje, naději.

TISK ČBK Praha

ŽIVOT P. PIA NA STRÍBRNÉ PLÁTNO

Miláno: Hollywoodské hvězdy Robert de Niro nebo Ben Kingsley mají být filmovými představiteli pátera Pia, jihoitalského kněze, na jehož těle se objevovaly Kristovy rány. Podle sdělení milánského listu „Il Giornale“ zfilmuje životní příběh kapucínského kněze polský režisér Krzysztof Zanussi pod titulem „Proces za chudého světce“. Jde o koprodukcii společnosti „Trans World Film“ za účasti Francie, Německa a Španělska. Již delší dobu probíhá proces za beatifikaci P. Pia, známého daleko za hranicemi Itálie, který zemřel v roce 1968 ve věku 81 let.

TISK ČBK Praha

POMOC RAKOUSKÉ CHARITY

Dubrovnik: Salzburský arcibiskup Dr. Georg Eder a linecký biskup Maximilian Aichern navštívili v těchto dnech Dubrovnik, aby na místě zjistili způsob, jakým mohou rakouští katolíci pomoci tamnímu obyvatelstvu. Jak prohlásili, jsou „hluboce stísněni utrpením lidí a celkovou zkázou, ale i oslovení hlubokou životní vůlí obyvatel“. Rakouská Charita dodává postiženým obyvatelům potraviny, léky a hygienické potřeby a rozděljuje je všem potřebným, křesťanům i muslimům.

TISK ČBK Praha

TŘI ÚTULKY PRO NEMOCNÉ AIDS

New - Delhi: Matka Tereza z Kalkaty plánuje otevření tří útulků pro nemocné AIDS, a to v Kalkatě, Bombaji a ve státě Assam. „Tak budou mít nemocní aspoň možnost lidsky a v pokoji zemřít,“ sdělila 84-letá nositelka Nobelovy ceny v indické televizi. Podporu této iniciativě vyslovily už dva spolkové státy.

TISK ČBK Praha

POGROMY PROTI MENŠINÁM

Německo: „Společnost pro ohrožené národy“ varovala v souvislosti s pumovými atentáty v Rakousku před řetězovou reakcí ve formě pogromů proti menšinám v Evropě. Atentáty ukázaly, jak tragické důsledky má nenávisť, rozdmýchávání vášní a kolektivní ovlivňování. 210 antisemitsky motivovaných trestných činů zaznamenal Spolkový kriminální úřad v Bonnu v posledních třech měsících roku 1994. Podle tiskového mluvčího došlo ve 20 případech k rušení klidu zesnulých. Mezi zbývajících případů patří poškozování věcí a urážky osob.

TISK ČBK Praha

PUMOVÉ ATENTÁTY SE TÝKAJÍ VŠECH

Videň: Kardinál Franz König se k nedávným pumovým atentátům vyjádřil v tom smyslu, že tato záležitost se týká všech lidí. Nestačí jen pasivně přihlížet policejnímu vyšetřování, je třeba se aktivně angažovat proti všeobecnému sobectví. König se vyjádřil v souvislosti s oběma bombovými atentáty v jižním Burgenlandu, při kterých byli zabiti čtyři Rómové a jeden Chorvat rakouského původu byl těžce zraněn.

TISK ČBK Praha

KONFERENCE VOJENSKÝCH DUCHOVNÍCH

Polsko: První konference východoevropských vojenských duchovních byla zahájena ve Varšavě. Účastní se jí 79 kněží a biskupů ze třiceti zemí. Jde v první řadě o výměnu zkušeností.

TISK ČBK Praha

PAPEŽ JAN PAVEL II. VARUJE

Vatikán: Před rozšířením fundamentalistických sekt v Argentině varoval papež Jan Pavel II. Při audienci pro biskupy země poukázal na zesílení vyučování ve víře, k němuž se mají použít i sdělovací prostředky.

TISK ČBK Praha

KOŘENY NEW AGE

Alternativní scéna

Již koncem minulého století vyvo-
lávala jednostranná víra ve vědecký
a technický pokrok moderny kritiku a
pochybnosti, a to se prakticky pro-
jevilo v romantickém antimodernis-
tickém hnutí, které přivedlo na svět
tzv. alternativní kulturní scénu. Cent-
rem tohoto hnutí se stalo na počátku
našeho století Monte verit• v Asconě
v Itálii. Najdeme zde všechny pozděj-
ší prvky, které jsou podstatnou sou-
částí alternativního inventáře New
Age. Asconské alternativní hnutí je
charakteristické těmito požadavky:
volná láska, uvolnění člověka pomocí
psychoanalýzy a použití drog, nahra-
zení náboženství spiritisticko-teo-
sofickým myšlením, politicko-anar-
chistické požadavky, změna životního
způsobu a radikální kulturní proti-
návrhy. K důležitým požadavkům
Monte verit• patří feminismus a eko-
logie jakožto kult Země. *(Na Monte
verit• byl dokonce podle návrhu
architekta Fida postaven chrám Země,
jehož architektura je koncipována
v duchu iniciačního rituálu svobod-
ných zednářů: od aktivního života ke
kontemplativnímu životu a k zážitku
celostního životního pocitu.)* Tato
alternativní ideologie se stala ideo-
vým základem protestních hnutí
mládeže, která se v od poloviny sto-
letí formovala především v USA nej-
dříve jako „beat generation“ (utlouka-
ná generace), jejímiž mluvčími jsou
básník A. Ginsberg a prozaik Jack
Kerouac. Beatníci hledali řešení alter-
nativního obrazu světa v drogách a
orientální tančce a zen-buddhismu,
který propagovali v literatuře i v hu-
debních skladbách (J. Cage). Po beat-
nících převzali štafetu v šedesátých
letech hippies, kteří své alternativní
návrhy spojovali s politicky motivo-
vanými mírovými požadavky na jedné
straně a s šířením kultury véd a Hara-
Krišnova hnutí Bengálského gurua
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhu-
pady (1896-1977) na straně druhé.
V líhni hippies se zrodilo tzv. hnutí
„božích dětí“ Mose Davida Berga,
který je autorem rouhavého výkladu
bible a pod heslem očekávání nového
Krista rozpoutal všestrannou propa-
gaci perverze a pornografie včetně
dětského sexu (podle jeho učení je
člověk dospělý ve 12 letech). Jako
alternativu proti státu zakládají hip-
pies zvláštní komuny, které prakticky
aplikují alternativní koncepce i me-
tody a jsou bezprostředním inspirač-
ním zdrojem New Age. Jedno z takov-
ých center a pravzorem nové komu-
nity je Findhorn ve Skotsku. Před-

stavy jeho přívrženců jsou silně ovliv-
něny teosofickým a antroposofickým
paradigmatem. Findhorn centrum je
hlavním hlasatelem myšlenky epo-
chálního přelomu vývoje lidstva ve
znamení Vodňáfe.

Zvážíme-li obdivuhodnou pestrost a
překvapivou provázanost všech zdrojů
New Age, bez nadsázky můžeme kon-
statovat, že New Age je konečná podoba
obrovské stoky, do které ústí všech-
ny výkaly, které kdy vzešly ze Satanovy
dílny od počátku světa. Že se do této
kloaky dostalo i lecos vznešeného a u-
šlechtilého, že pěna na tomto rmutu
vypadá jako běloskvoucí obláčky, že se
na hladině objevují i krásně zbarvené
skvrny a obrazce, které podněcují fanta-
zii, nemění nic na skutečnosti, že jde
o jedem prosycenou substancí.

ZÁVĚRY (1)

H. J. Russel charakterizuje hnutí
New Age jako „nové paradigma
(=způsob nazírání na svět), které se
zakládá na pochopení celistvosti
lidstva a světa. K tomu, aby člověk
mohl zažít tuto bytostnou zkušenost
celistvosti, potřebuje rozšířit své vě-
domí. To je královská cesta do Nového
věku. Člověka Nového věku má
charakterizovat sebeuskutečnění, spi-
ritualita a planetární vědomí andro-
gynního (mužskoženského) člověka.
Ve středu tohoto hnutí nestojí charis-
matický vůdce, nýbrž jeden každý
z lidí se zapojuje svou autotransfor-
mací (sebepřetvořením) do samoorga-
nizující sítě lidské komunity. Cílem
této transformace je radikální změna
jednotlivce i světa směrem k novému
zduchovnění lidstva“.

Z tohoto vymezení jasně vyznívá
soterické (spasitelské) poslání myš-
lenkového hnutí Nového věku, při
čemž role spasitele připadá jednomu
každému z lidí.

Touha dosáhnout konečného stavu
„vykoupení a osvobození“ je vlastní
každému člověku a patří k odvěkým
touhám lidstva. S tím je spojena i tou-
ha překonat to, co vyvolává vědomí
porobenosti a co brání dojít vykoup-
pení. Tyto cíle nejsou tedy vůbec
nové a jako takové jsou i podstatným
obsahem křesťanství.

Není tedy divu že existují styčné
body, které jsou společně myšlení
Nového věku a křesťanství:

1. zájem překonat čistě účelové,
technicko-instrumentální rozumové
chápání světa a vyrovnat se s rozpo-
rem mezi ryze racionalistickým po-
jetím a mimoracionálním náhledem,

který pramení z takových fenoménů
jako jsou cit, fantazie, utopie, mýtus
a především víra v transcendentální
bytí.

2. překonat dékartovský dualismus
mezi subjektem a přírodou a obnovit
soulad uvnitř všeho toho, co existuje
jako stvořené bytí

3. překonat konzumně materia-
listický požitkářský životní způsob
spirituálním světovým názorem, který
obsahuje také duchovní skutečnost a
zážitky a zkušenosti z náboženské
oblasti

4. poskytnout člověku současně
hektické doby věrohodnou perspek-
tivu smysluplné budoucnosti.

Shodujeme-li se v tom, že křesťan-
ství si klade v těchto bodech podobné
cíle jako New Age, musíme současně
konstatovat, že cesty k jejich dosažení
jsou zásadně odlišné. Věnovali jsme
pozornost pramenům, ze kterých čer-
pají inspirátoři a prorokové hnutí No-
vého věku. Do koryta této novodobé
ideologie se stékají obdivuhodně
praménky klamných nauk, které od
počátku křesťanství usilovaly o zacho-
vání a oživení pohanských mýtů
a nyní se spojily do mohutného toku.
Po dvou tisíciletích existence křesťan-
ství dochází opět k vyhocenému a
dost možná ke konečnému střetu mezi
gnostickým a křesťanským paradig-
matem.

Gnóze se pro toto střetnutí dobře
připravila a vyzbrojila. Prohloubila
své spojení s orientálními zdroji,
upevnila svou esotericko-astrologic-
kou základnu, modernizovala se
angažováním „vědeckých elit“. Svou
„alternativní scénou“ a „praktickou
angažovaností“ zvýšila svou publicitu
a popularitu. Především pak překo-
nala svou původní elitářskou výluč-
nost, aby se mohla stát majetkem
jednoho každého z lidí. To podstatné,
co v sobě nese od časů popisovaných
v 2. kapitole Geneze, však zůstává:
nabízí člověku, aby odvážně vstoupil
do role boha a stal se sám sobě spasi-
telem.

Tato samospása člověka je pro ni
nejen možná, ale jedině nutná proto,
jelikož žádný osobní Bůh neexistuje,
hybnou silou všehomíra je jakási
duchovně-přírodní dynamika a spása
spočívá v uvědomělé zkušenosti
tohoto spojení a jednoty s veškerým
bytím. Tato uvědomělá zkušenost má
za cíl probudit v člověku jeho božské
sebevědomí.

Základní křesťanská zkušenost je
také zkušeností jednoty. Je to jednota
vztahů, a to je hluboce pociťovaná a
prožívaná forma jednoty. Zahrnuje ☉

☉ totiž jednotu mezi póly, které spojuje, aniž by je ztotožňovala. Jsou to vztahy Bůh-stvoření, člověk-člověk, člověk-příroda. Tyto vztahy se zakládají na aktu svobodných bytostí a tímto aktem je láska. Láska uvádí do takového vztahu, že ten druhý může zůstat tím druhým. Nesměruje tedy k uniformitě v jakési pankosmické harmonii, která odstraňuje všechny rozdíly, ale ve svobodě lásky, která tomu druhému zachovává i možnost říci ne. Sebevědomí křesťana není v pyšném sebeklamu, že je bohem, nýbrž v oblažujícím vědomí, že je objektem lásky nejvyšší svobodné bytosti, jakou je osobní Bůh, že se s tímto osobním Bohem ztotožňuje tím, že stejnou svobodnou láskou obdaňuje jiné lidi. Jednotu, která je hybnou silou křesťanství, je jednota různého ve společenství.

Z toho pak vyplývají tyto kardinální rozpory mezi křesťanstvím a New Age:

1. Bůh není panteistický životní princip, který je obsažen v kosmu jako „duch světa“ nebo „praenergie“, nýbrž je to bytost zcela odlišné podstaty, absolutní osobnost, která svým svobodným aktem lásky tvoří svět a je současně jeho cílem a smyslem.

2. Spása člověka nespočívá v meditativně intuitivním uvědomění spojitosti s kosmem, nýbrž v odpuštění viny, které je darem milosti ze společenství s Bohem.

3. Rozhodujícím kritériem pro správnou cestu ke spáse není proflu-

bující se transformace vědomí a sebevědomí, ale solidarita s ostatními lidmi, prakticky realizovaná v politické, sociální a charitativní oblasti bliženskou láskou.

4. Naplnění dějin nespočívá v nejvyšším vývojovém stupni kosmické přírodní dynamiky, nýbrž je zaslíbeným darem Božího království, které je výsledkem souhry mezi Božím plánem a lidskou svobodou a tvoří přechod k „novému nebi a nové zemi“, jejichž přepokladem je nejdříve průchod člověka radikálním přelomem smrti a Bohem způsobeným vzkříšením z mrtvých.

S osobním Bohem zlikvidovala ideologie New Age i zásadní otázku viny, lásky a milosti. Tyto rozdíly se netýkají jen teologických otázek, ale mají své významné dopady i v konkrétní oblasti a napomáhají demaskovat New Age jako nebezpečnou utopii, která ohrožuje základní oblasti lidské společnosti. Tento myšlenkový proud totiž není uzavřen v okruhu svých stoupenců, ale stal se spouštěcím mechanismem a katalyzátorem dílčích hnutí a fenoménů, které mají svůj samostatný život a představují již nyní vážné společenské problémy. Jedovaté květy New Age nerostou jen v jeho vlastním sadu, neboť semena těchto květů se jako lehounké chmýří nenápadně ale vytrvale šíří a není takřka místa, kde by nezapustily své kořeny. Ti, kteří byli infikováni mentalitou New Age, si při tom nemusí uvědomovat její původ. Vnímají ji

spíše podvědomě jako určité osvícení, které jim odhalilo nové souvislosti a netušené možnosti. Tak se např. uvnitř církve rozbujel feminismus v konjunkci s odporem proti autoritě a církvi jako instituci, což je zcela nesporné dítě mentality Nového věku. Sílicí volání po „demokratizaci“ církve nejen pokud jde o církevní správu, ale i o otázky mravů a víry, nevychází pouze z prosté aplikace sekulární demokracie v církevní oblasti, ale je evidentně živeno úsilím o autonomii a antiinstitucionálním postojem ideologie New Age. Totéž platí pro korozi víry novodobými pověrami, okultismem, astrologií, která se projevuje jako následek agresivních exhalací novognostického mýtu. Nejiného původu je záplava gúruů, šarlatánů, mágů, ale také různých radikálních hnutí a sekt, které k přejatým aspiracím New Age přidaly i centrální charizmatickou osobnost, na jejíž pokyn jsou příslušníci schopni čehokoliv. Stejně dobře jako zničit sama sebe může sekta zničit i to, co jí stojí v cestě. Některé z těchto sekt odložily elegantní masku gnóze a dotáhly věc nepokrytě až do nejzazších důsledků: staly se veřejnými citeli satana a zla. Celosvětová drogová epidemie je další daň, kterou lidstvo platí za „něžné Vodnářovo spiknutí“.

-Iš-

(Pokračování v příštím čísle)

BUĎ DOBRÝ

(6 .)

Potom už ony duše nejsou osamoceny, jejich srdce už nejsou pustým příbytkem.

V jejich srdcích rozkvétá radost a s radostí přichází plodný a činný život.

Říká se, že každá bytost bez přátelství je neúplná.

Láska totiž povznáší a dovršuje lidský život. V tom je její význam.

Šťastní ti, kteří na svých cestách nacházejí přátelství, kteří mu svá srdce neuzavírají, ale naopak je hledají.

Šťastnější jsou však ti, jejichž dobrota překračuje meze pouhé štědrosti a laskavosti a plní srdce láskou k jiným.

Jsou to zachránci duší.

Zanášejí život do pustiny duše a vzdělávají utěšenou setbu tam, kde byla domovem prázdnota.

Dobročinnost, která není proteplena láskou, tiskne často k zemi toho, jemuž pomáhá.

Laskavost, která zůstává bez lásky, je jenom chladným světlem, které ne-

probouzí život.

Teprve láska činí dobrotu vskutku lidským citem.

Jenom ona obrozuje lidský život.

Víra nás učí, že sám Kristus Pán nás spasil pouze svou láskou.

Láska vytrhuje srdce z osamělosti. Pozdvihuje je v jejich skleslosti, vnáší do nich odvahu k životu.

Získává ty, v jejichž srdcích zaněcuje život.

Člověk, který byl získán dobrotou, vidí cestu k Bohu, neboť cítí, že láska má takovou moc jenom proto, že je dechem Boží dobroty.

Správně řekl Pascal: „Dříve než kázání rozsvítí v rozumu světlo pravdy, je nutno, aby dobrota a láska mu připravily srdce.“

Dobrota má své zdroje: rozum, vůle, srdce, náboženský život.

Je pravda, že dobrota nemá svůj nehlubší pramen v rozumu.

To ovšem neznamená, že by se rozum stavěl k dobrotě netečně, nebo dokonce nepřátelsky. Někteří myslí-

telé tak soudili a říkají: rozum může sice o dobrotě učeně uvažovat, ale sám k ní nepřispívá ničím.

Bystrý duch vnáší do duše světlo, avšak dobrota zapouští svou setbu jen v srdci, v němž je zároveň teplo.

Zdá se, že bystrý rozum nelze sloučit s dobrotivým srdcem.

Jeho úsudky a postřehy spíše zraňují, zatím co dobrota je sladkým a konejšivým obvazem na palčivé rány.

Soudíme, že při projevech dobroty nikterak proti sobě nestojí srdce a rozum, při snaze učinit člověka lepším, podává si rozum a srdce pomocnou ruku.

Svým světlem ukazují rozum dobrotě cestu do srdce.

Rozptyluje stíny předsudků, které by často udusily setbu lásky.

Rozum pak se zase učí od srdce o ceně dobrotivosti.

*Z myšlenek J. Guiberta
(pokračování)*

ZDENĚK POLOLÁNÍK: Ž A L M Y

Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří vydalo *magnetofonovou kazetu* (MC kazetu)

„ŽALMY“ Zdenka Pololánika

Jedná se o výběr responsoriálních žalmů z nedělního cyklu. Nahrávka byla pořízena na historických varhanách mechanické traktury Antona Feller z Libouchce z roku 1850 v bazilice Všech svatých Augustiniánského kláštera v České Lípě v srpnu loňského roku. Výběr žalmů byl proveden ze sborníku vydaného Maticí cyrilometodějskou v Olomouci.

Kazety si můžete objednat v Matici cyrilometodějské, Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc (nebo osobně koupit také v prodejně Wurmova 9). **Cena á 75 Kč.**

Dosud vyšlo:

- ŽALMY cykl. A,
- ŽALMY cykl. C - I. díl (do Hodu Božího svatodušního včetně).

AVETOUR DO IZRAELE

Jedinečná možnost k životní pouti do Svaté země za mimořádnou cenu.

IZRAEL 28.4.-17.5.95 - 15300,-Kč!!!

Doprava autobusem a lodí přes Rodos a Kypr (zastávky), prohlídka antického Řecka, 8x ubytování v Izraeli, snídaně, pojištění, víza, duchovní doprovod a průvodce.

Přihlášky a informace: Jiří Chválek, Družstevní 995, 518 01 Dobruška tel. a fax - 0443/21929

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži

přijme pro školní rok 1995/96 učitele angličtiny, němčiny a češtiny. Nabízíme příležitost podílet se tvořivým způsobem na výchově nové křesťanské generace, možnost stravování a ubytování ve škole, případně i získání bytu.

Zájemci hlase se do 24. 3. 1995 na adrese: Arcibiskupské gymnázium, Pilařova 2, 767 01 Kroměříž

PERLA MORAVY - BLAHOSLAVENÝ JAN SARKANDER

14. část

Pod ochranu Tvou se utíkáme

(Pout' do Čenstochové. Příprava na to nejhorší.)

Sotva se podařilo poněkud postavit na nohy tu katolickou menšinu v Holešově, už se zdálo, že se všechno opět zhroutí. Kardinál Dietrich-štejn byl střežen v Brně. Stejně tak majitel holešovského panství Ladislav Popel z Lobkovic. Jezuité, kteří Sarkandroví v Holešově pomáhali, museli odejít. Sarkander zůstává sám ... Co na něho čeká? Nebo má odejít? Hlouček věrných farníků radil Sarkandroví odejít. Odešel. Ne na zapřenou. Ale s dovolením kroměřížského probošta. Odešel na pout' k Panně Marii Čenstochovské do Polska, jak si už dříve umínil. Duchovní správu farnosti svěřil zámeckému kaplanu Samueli Tučkovi. K cestování se mu naskytla výhodná příležitost. Štolba (podkoní) pána z Lobkovic jel za jakousi záležitostí do Krakova. Sarkander se k němu přidružil a jednoho červencového rána 1619 se dali na cestu. V Krakově se rozešli a do Čenstochové už přicestoval Jan Sarkander sám.

Ubytoval se v klášteře paulánů. Čtyři týdny se tam spolu s řeholníky zúčastňoval jejich modliteb, rozjímání a kajících skutků. Snažil se tak na Pánu Bohu vyprositi světlo a sílu pro sebe a pro svou farnost.

Zatímco takto vyjednával kněz s Bohem, vyjednával generál císaře Ferdinanda II. Althan u polského krále Zikmunda III. o pomoc proti českým povstalcům. Podobné jednání

vedl v Polsku také uherský šlechtic Jiří Druget Homonnay. Na radu královu najali 10.000 kozáků, nazývaných pro svém prvním veliteli Alexandru Lisowském lisovčičky. V té době tábořili lisovčičci v Rumunsku. Byla to lehká jízda, ozbrojená šavlí, lukem, ručnicí i kopím. Válčili po tatarsku. Jejich síla byla v rychlosti. Kromě žoldu se živili válečnou kořistí, loupežemi a pleněním.

Sarkander se z Čenstochové odebral do Rybníka (u Ratiboře), kde měl Ladislav Popel z Lobkovic statky. Tam se dověděl, co tušil. Protestantští komisaři ustanovili v Holešově svého kazatele. Za takového stavu věcí se ovšem právě on, Sarkander, do Holešova vrátit nemohl. Způsobilo by to doma nepokoje.

Rozhodl se raději, že se holešovské fary vzdá, aby tak podle možnosti mohla být fara obsazena jiným knězem, neboť Sarkandroví farníci neměli být v tak pohnuté době bez duchovního pastýře. Svě rozhodnutí sdělil Sarkander pánu z Lobkovic. Zároveň navrhl, aby se stal farářem kaplan Samuel Tuček a on, Sarkander, že zas místo něho bude zámeckým kaplanem. Zřeknutí Sarkandrovo však přijato nebylo. A tak se Sarkander - vědom si své kněžské povinnosti - do Holešova vrátil. To bylo koncem listopadu 1619.

Tou dobou už byly tlupy lisovčičků na pochodu k Vídni pro pomoc císaři. Pro odpor uherského vojska a pro vlastní nesvornost se však obrátili přes Tatry do Polska. Tam se jejich útvar rozpadl. Zbytek v počtu 4.000

mužů se dal znovu najmout generálem Althanem. Začátkem února 1620 táhli už lisovčičci k Vídni přes Slezsko a Moravu. Jejich cesta byla značena řadou vražd a požárů.

V Meziříčí nad Bečvou přepadli svatbu a hosty oloupili. V Bystřici pod Hostýnem se dověděl, že její pán Bítovský je protestant. I poplenili jeho statky a na faře nelidsky usmrtili bratrského kněze.

Z Bystřice je do Holešova jen kousek cesty. Holešovští mohli očekávat lisovčičky každým dnem. Očekávali a báli se. I Sarkander byl pln obav. Promýšlel, co a jak udělat, aby té hrůzy bylo co nejméně. V jeho duši uzrálo rozhodnutí hodné věřícího a zbožného kněze.

Ve středu 5. února 1620 svolal všechny své farníky do kostela. Úzkost spolu s důvěrou naplňovaly jejich srdce. Jejich farář mluvil asi takto: Ať jsou to přátelé nebo nepřátelé, připravíme se, aby nás neúmýšlně nezničili. Vyrovnáme se s Pánem Bohem svatou zpovědí, přijmeme tělo Páně, abychom byli připraveni třeba i na ch... su... te... ov... tý... ní... eli... řík

Apoštolská exhorta *Marialis cultus* papeže Pavla VI.

Ctihodní bratři, pozdrav a apoštolské požehnání.

Od chvíle, kdy jsme zasedli na Petrův stolec, jsme se nepřetržitě snažili o prohloubení a povznesení mariánské úcty. Nedělali jsme to jen s úmyslem vyložit smýšlení církve a své vlastní přesvědčení, ale také proto, že, jak je známo, mariánská úcta má významné místo v posvátném kultu, v němž se spojuje a vyvrcholuje moudrost a nábožnost¹, a který je proto předním úkolem Božího lidu.

S vědomím této povinnosti jsme se starali o uskutečnění velkého díla liturgické obnovy, započaté Druhým ekumenickým Vatikánským koncilem. Nestalo se jistě bez zvláštního záměru Boží prozřetelnosti, že první dokument tohoto všeobecného sněmu, který jsme s ctihodnými Otcí schválili a v *Duchu svatém* podepsali, byla konstituce začínající slovy *Sacrosanctum Concilium*, jejímž cílem bylo obnovit a obohatit liturgii a dát věřícím možnost, aby se zúčastnili božských tajemství s větším užitekem². Od té

doby jsme se v četných aktech našeho pontifikátu snažili, aby liturgie byla vhodněji uspořádána; důkazem jsou početné liturgické knihy římského ritu, které byly v těchto letech vydány a upraveny podle zásad a nařízení koncilu. Za to vzdáváme Pánu, dárci všeho dobra, upřímné díky. Děkujeme též biskupským konferencím i jednotlivým biskupům, kteří nám při úpravě těchto knih různým způsobem pomáhali.

Uvažujeme-li s radostným a vděčným srdcem o vykonaném díle a o prvních šťastných výsledcích liturgické obnovy, které se rozhojní, čím hlouběji budou pochopeny její základní důvody a čím více bude uskutečňována, považujeme za svou povinnost podporovat s bdělou starostlivostí všechny snahy o vzrůst úcty, v níž se církev „v duchu a v pravdě“ (viz Jan 4,24) klaní Otcí, Synu a Duchu svatému, a „se zvláštní láskou uctívá blahoslavenou Bohorodičku Marii“³ a s nábožnou úctou slaví památku mučedníků a jiných svatých.

Rozvoj a prohloubení mariánské zbožnosti, která se začleňuje do jediného proudu kultu, který se právem nazývá „křesťanský“ - protože pochází a má účinnost od Krista, v Kristu dosahuje

plného vyjádření a skrze Krista vede v Duchu svatém k Otcí - je jedním z typických znaků zbožnosti církve. Tato úcta souvisí totiž v bohoslužebné praxi církve vnitřně s Božím spásonosným plánem, takže zvláštnímu místu, které Maria v tom plánu zaujímá, odpovídá zvláštní úcta, která se jí prokazuje⁴; a rovněž také každé prohloubení křesťanského kultu musí nutně doprovázet vzrůst úcty Bohorodičky. Ostatně i dějiny zbožnosti ukazují, že „různé formy mariánské zbožnosti, které církev schválila v mezích zdravé a pravověrné nauky“⁵, vznikly a rozšířily se v souladné závislosti na kultu, který se prokazuje Kristu, a že k němu směřuje jako ke středu, k němuž se svou podstatou vztahují.

Poznámky:

1. Viz Lactantius, *Divinae Institutiones IV*, 3,6-10: CSEL 19, str. 279.
2. Viz II. Vatikánský koncil, Konstituce o posvátné liturgii *Sacrosanctum Concilium*, č. 1-3, 11, 21, 48: AAS 56 (1964), str. 97-98, 102-103, 105-106, 113.
3. *Tamtéž*, č. 103: AAS 56 (1964), str. 125.
4. Viz II. Vatikánský koncil, Dogmatická konstituce o církvi *Lumen Gentium*, č. 66: AAS 57 (1965), str. 65.
5. Viz *tamtéž*.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matice cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelství Matice cyrilometodějská s.r.o. Olomouc. Šéfredaktor Josef Vlček. Adresa redakce a administrace: Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc; telefon a fax 068/52 228 03. Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Ostravě č.j. 2363/93-P/1 ze dne 23. 8. 1993. Objednávky vyřizuje administrace týdeníku. Administrace pro Slovenskou republiku: Agentúra Lux, Distribúcia tlače, Zvonová 21, 969 01 Banská Štiavnica; podávanie novinových zásielok povolené SP, š. p. ZsRP Bratislava, č.j. 3228-OPP zo dňa 27. 12. 1994.

Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medjugorje aj.) se podřizujeme konečnému úsudku církve.